

Aquest Onze de Setembre...

Tota la Barcelona antifeixista i tots els homes lliures han acudit avui — gloriós onze de setembre del 1936 — a retre tribut d'homenatge als màrtirs que en defensa de la llibertat nacional i de la dignitat humana vessaren fa més de dos segles la seva sang damunt les pedres dels baluards de Barcelona. Hi han estat tots els catalans, sense distinció de matisos. Hi han onejat totes les banderes que, en terres hispàniques, avui guien cap a la victòria els braus milicians de l'exèrcit de la llibertat. Hi ha estat tota la Pàtria que, més forta i més vigorosa que mai, camina vers els més amplis horitzons de llibertat i de justícia humana (Foto Centelles)

"ELS NOSTRES MILICIANES PORTEN ALS ULLS EL LLAMPEC DE LA VICTORIA", HA DIT COMPANYS

La desfilada de les Milícies Antifeixistes ha estat clamorosament ovacionada pel poble

Milers i milers de ciutadans han aportat diners per ajudar l'exèrcit de la Llibertat

Homenatge a la Llibertat i als seus màrtirs. Record als caiguts del 1714. Record als caiguts del 1936. Estimul i esperança per als qui lluiten contra el feixisme. Heus ací la festa d'avui.

Inexplicable, extraordinari, enorme... No hi ha paraules justes per a reflectir la veritat. La festa d'avui —barrejada amb el dolor íntim del poble i amb la seva esperança de triomf— té pocs precedents en la nostra història, i desgrat que la nostra història tingui tantes i tan tantes dates glòries i hagi inscrit en

seves pàgines tantes i tantes manifestacions —de joia, de dolor— de les multituds catalanes. L'homenatge que avui Catalunya ha tributat a la Llibertat ha estat un homenatge digne dels màrtirs de l'ideal.

Ja era de suposar la magnitud de la manifestació. Però en la proporció en què s'ha produït, al voltant del monument a Rafael Casanova, ningú —francament— no ho podia preveure. Tothom era al carrer. Tothom ha acudit, no sols a fer acte de presència, sinó a imprimir entusiasmes i esperança al cor dels braus mi-

licians antifeixistes que han desfilat i que s'han lluitat en cos i ànima a la lluita per la Llibertat.

Dues hores i mitja desfilant forces republicanes i obreres. I tothom ha aguantat aquestes hores. Ningú no pensava en la calor que feia en aquell indret; ningú no pensava que anava passant l'hora normal de l'apat. I és que tothom sentia amb la màxima intensitat l'afany de tributar un homenatge simultani als màrtirs del 1714 i als màrtirs i als herois del 1936.

nombrosíssim públic, que les aplaudia amb entusiasme.

Poc després de la una ha arribat, cantant «Els Segadors», una nodrida representació de La Falç. Era presidida pels consellers de Cultura i Economia, Gassol i Tarradellas. La seva presència, en esser advertida pel públic, ha estat saludada amb grans aplaudiments. Gassol i Tarradellas han entrat al recinte i han disposat als colxins del peu de l'estàtua el petit llag amb la bandera barrada que els havien lliurat en donar-els una quantitat per a les Milícies Antifeixistes.

Centenars de banderes han onejat, sota el cel blau d'avui, al peu de l'estàtua de Rafael Casanova. Banderes catalanes, republicanes, vermelles i roges i negres, sense oblidar-nos de la noble bandera d'Euscadi, sota els plecs de la qual es baten heroicament en defensa de les seves llibertats els nostres germans de Bascònia. Avui totes són banderes d'alliberament. Les quatre barres de la bandera immortal que fa 222 anys enarborava Casanova avui tenen el roig més viu per la sang vessada de tants fills de Catalunya. Aquesta sang és, però, llavor perdurable dels fruits ubèrrims de demà... (Centelles)

El President de Catalunya, guà, ànima i braç del nostre poble, saluda la multitud enervada que l'acclama intensament (Centelles)

La commemoració de l'onze de setembre del 1714 comença, al peu del monument de Rafael Casanova, a les dotze de la nit.

Abans, molt abans, d'aquesta hora, ant ja hi havia una gran gentada al peu del monument. Elements de les Joventuts d'Esquerra Republicana, d'Estat Català, del CADCI i d'Acció Catalana Republicana ja havien format els rengles per a l'organització. Tenint en compte les proporcions de l'homenatge d'avui, no era possible oblidar un sol detall perquè l'organització fos perfecta, i l'ordre —en aquest sentit— no fos pertorbat. Es a dir, que tothom pogués desfilat per davant del monument. Per a desfilat i per a disposar a les taules preparades l'òbol a profit de la lluita antifeixista. Perquè, ja és sabut que enquany, tenint en compte les circumstàncies —la guerra—, hom havia decidit, amb bon encert, que en compte de disposar flors al peu del monument, fos feta una recepta. Els diners esmerçats en corones i en ramells servirien —serviran— per a col·laborar a l'acció contra el feixisme.

Al mig de la Ronda de Sant Pere, entre els carrers de Girona i Bailèn, hi havia penjada una gran bandera catalana.

Darrer, l'estàtua hi havia col·locades unes graderies perquè les entitats poguessin posar-hi banderes i estendards.

COMENÇA LA COMMEMORACIÓ

A les dotze, va ésser declarat obert —per mitjà del microfon— l'homenatge als màrtirs del '14. Va esclatar una salva d'aplaudiments. Una salva llarga i intensa.

A partir d'leshores comença la desfilada d'entitats. La majoria d'aquestes entitats duen banderes. Passaven per davant del monument, saludaven amb la bandera, i després la dipositaven al peu del monument. Totes les representacions de naven uns quantitats. A tal efecte havien estat instal·lades unes taules en les quals hi havia senyorettes pertanyents a partits d'esquerra i organitzacions obreres. També col·laboraven en aquestes tasques els Minyons de Montanya.

Presenciava la desfilada d'entitats

ANIT...

Des de primeres hores del matí els voltants del monument a Rafael Casanova estaven pleníssims de gent. Aquesta era continguda per unes tanques que s'havien col·locat a base que les representacions i les autoritats poguessin penetrar, sense aglomeracions, al recinte. Carsaven de l'ordre, ultra elements d'Esquerra, d'Estat Català, del C. A. D. C. I., d'Acció Catalana, i dels Minyons de Montanya, els «serenos», els quals anaven uniformats de gala.

AQUEST MATÍ...

La desfilada ha estat continuada. La receptació s'engrossia d'una manera extraordinària.

LA RECAPTACIÓ

Ningú dels que passaven pel davant del monument a Rafael Casanova —singularment, els representants de les entitats—, no deixava de donar una quantitat a profit dels lluitadors de la llibertat. Alguns ciutadans —els quals no volgueren sortir de l'anònim—, han donat monedes d'or. Un d'ells, una cadena d'or.

Aquestes notícies, transmeses al públic per mitjà dels microfons instal·lats a la tribuna que s'havia muntat a la banda esquerra del monument, eren saludades amb grans aplaudiments.

L'honorable President de la Generalitat, ha lliurat la quantitat de cinc-centes pessetes; el cap del Govern, senyor Casanoves, la de dues-centes cinquantes, igualment que l'alcalde de Barcelona i el senyor Pere Corominas. La Guàrdia Nacional Republicana, ha fet un donatiu de dues mil pessetes. El cos de Vigilància ha donat dues mil pessetes. «La Humanitat» i «ULTIMA HORA», cent pessetes.

Sense comptar (i que hi havia dins de les guardies —de guardies se n'havia dipositat moltíssimes—, a un

quart d'una ja s'havia recaptat més de vint-i-cinc mil pessetes.

A un quart de dues —també sense comptar les guardies—, hi havia unes trenta-dues mil pessetes. A les dues, trenta-cinc mil.

HAN DESFILAT DAVANT DEL MONUMENT...

A les deu del matí han desfilat els guardies d'Assalt i els agents de vigilància. Amb ells anava el capità Lleó Luengo, secretari del Comissari General d'Ordre Públic, senyor Gómez García. Com hem dit, aquestes forces han fet llurament de dues mil pessetes.

A quarts d'onze ha passat davant del monument, el brau lluitador al front d'Aragó, conegut per «Pancho Villa». Anava amb un ample barret de palla. La seva presència ha estat saludada amb grans aplaudiments.

També ha desfilat el coronel Francesc Serra Castells, el qual, com és sabut, fou absolt pel Tribunal Popular, del delicte de rebel·lió que hom li imputava. Serra ha volgut demostrar —prou que sabem on que és un gran republicà— que ell és home de sentiments liberals i democràtics profundament arrelats. El coronel Serra, junt amb «Pancho Vi-

L'enemic, rebutjat a tot el front aragonès

SECTOR CASP

Ahí a la tarda a les cinc volaren sobre La Zaida cinc avions facciosos. Els mateixos avions han evolucionat sobre Lleida. Les nostres forces obriren un nodridíssim foc de metralladores i fuselleria i han fet fugir els avions facciosos. Hem tingut dos ferits lleus.

SECTOR BUJARALÓZ

El matí ha estat tranquil.

A la tarda hom ha notat cert moviment per part dels feixistes. Han volat uns trimotors facciosos sobre les nostres posicions de Pina i Osena. Hi ha hagut un petit tiroteig; no hem hagut de lamentar cap baixa a les nostres files.

A la resta del front, sense novetat.

SECTOR BARBASTRE-OSCA

Les nostres forces continuen el bombardeig dels escassos nuclis rebels que sense cap eficàcia apareixen al voltant de Quinto i Mont Aragón i intenten inútilment atacar les nostres posicions, que estan perfectament atrinxerades i defensades.

Continuen, així mateix, les incursions dels nostres milicians pels voltants de Zuera, des d'on els rebels segueixen llurant-se a les nostres tropes amb tot el seu armament.

A la resta del front, sense novetat.

(Passa a la pàgina següent)

11 de setembre del 1936

AL FRONT ARAGONES 11 DE SETEMBRE

Fins el dia d'avui prop d'una companyia completa, desertada d'Osca, s'ha passat a les nostres files

Anglès, 11 (430). «Del nostre corresponsal J. Aymami Serra». — A primeres hores d'aquesta tarda ens hem creuat a la carretera amb els cotxes del coronel Villalba i la seva escolta, que recorrien els fronts d'Osca. Hem parlat uns moments amb el coronel Villalba, el qual ens ha dit que el comunicat oficial fins aquell moment podia dir el «sense novetats a tots els fronts». No cal fer ressaltar que totes les columnes que operen sobre Osca tenen constantment

petites escaramasses amb els facciosos, però aquests no els causen cap baixa, puix que l'enemic està molt desmoralitzat. Hem comprovat que en els diferents sectors hi passen continuament soldats a les nostres files. Fins a la data, podem anotar que prop d'una companyia completa desertada d'Osca s'ha passat a les nostres files.

Plans i Falco, que arribaren amb una nombrosa secció motoritzada per a actuar a les ordres immediates del coronel Villalba. Estan enfeinats muntant un parc mòbil i organitzant un servei d'enllaç amb tots els fronts. Vénen molt preparats i decidits a actuar intensament. Poques coses més en el comentari d'avui, si no fer ressaltar la tranquil·litat que s'observa, almenys aparentment. Sens dubte l'enemic s'endurà una sorpresa d'un moment a l'altre.

(Ve de la pàgina anterior)

lla», han estat al costat del monument, fins que l'acte ha acabat. Igualment ha acudit el veterà federal — un autèntic federal de tota la vida — Pau Cot, amb la barretina que llueix els dies de solemnitat. Tot el matí igual. Entitats i més entitats amb les seves banderes. Desfilada feta amb tota disciplina. Molt d'organització i de direcció. Això és indispensable remarcar-ho perquè de la bona organització n'ha depenent l'èxit absolut — absolut — de la diada commemorativa.

Festes populars amb motiu de la commemoració de l'Onze de Setembre

PROGRAMA PER ALS DIES 12 I 13

DEMA, DIA 12:
A les quatre de la tarda: Gran gestiu de natació a la piscina de Montjuïc. Hi prendran part, ultra els millors nedadors, els grans campions de la boxa, futbolisme, etc. I els periodistes esportius. Festiu iniciat i dirigit pel Club Natació Barcelona i «El Mundo Deportivo».

DIUMENGE, DIA 13:
A dos quarts de 3 de la tarda. Reunió d'esportius i milicians al Parc de la Ciutadella, degudament equipats. Desfilaran per Barcelona i s'enduraran a l'Estadi, on es celebrarà un matx de rugby, proves d'atletisme i partit de futbol entre els equips del F. C. Barcelona i C. E. Espanyol.

Nit: Al Teatre del Poble (abans Liceu) es celebrarà un gran festival musical amb la cooperació personal del mestre Pau Casals.

Es fa avinent que els festivals suspesos són els que no estaven compresos en el programa de festes anunciat.

LA INSURRECCIÓ FEIXISTA A L'ÀFRICA

Madrid, 11. — Sobre el moviment insurreccional a Àfrica, el sergent Ramon Arévalo, que prestava servei militar a Regulars de Tetuan, i ha dit que el dia 17 de juliol, el coronel del Regiment ordena l'assassinament.

A la una de la matinada sortiren les forces al carrer. Moments abans se'ls digué que anaven a defensar la República.

Part de la força — continua dient — paràpats a Tetuan; amb nosaltres anaven diversos feixistes.

Després ens traslladàrem a Baizale i en aquest indret ens donàrem compte que havíem estat enganyats. Mentrestant els facciosos ja s'havien apoderat de Tetuan i les venjances, atropellaments i afusellaments que començaren a fer per a descreditar. En un sol dia assassinaren 4 més de 50 persones.

Després — acaba dient — planella, rem la fugida d'atorze soldats i classes, dels quals solament pogueren escapar quatre.

El Comitè de Presons és substituït pel Comitè de Serveis Correccionals de Catalunya

El «Diari Oficial» publica una disposició del Departament de Justícia, redactada així:

«ORDRE:
L'estudi immediat de les realitats que planteja un estat de fet, apropiat i impopular del règim carcerari anterior, que ha vingut fins ara essent un estigma dels nostres costums administratius, ens motiva, a proposta del Comitè de Presons de Catalunya, a substituir aquest títol per un altre més adient a les noves ordenacions revolucionàries i a ampliar la seva composició amb altres representants d'organitzacions obres- res».

Per tant, he resolt:
Que el Comitè de Presons de Catalunya sigui substituït pel Comitè de Serveis Correccionals de Catalunya, amb els mateixos «presidents» senyor Josep Maria Imbert i Perejón, i els Vocals senyors Xavier Serrano i Coello, Sebastià Nicolau i Ferrand, Eduard Enxanar i Albi, Jaume Miquel i Palau, i el Secretari senyor Joan Baptista Roca i Caball essent nomenats com a nous Vocals els senyors Josep Sànchez Valero i Emili Vilasuso i Juyé.

Barcelona, 9 de setembre del 1938.
El Conseller de Justícia, J. Quer i Molares».

Hom ha trobat prop d'un milió de pesetes al Seminari de Cuenca

Madrid, 11. — Al seminari de Cuenca ha estat trobada una arcaeta hàbilment amagada, en una golfia que havia títol de la Deute de l'Estat per un valor total de vuit-centes mil pesetes.

Els esmentats títols foren depositats al Banc d'Espanya.

L'ajudant del general Riquelme comanda una columna de la C. N. T.

Madrid, 11. — El general Riquelme ha enviat una carta a la Premsa i en ella desment que el comandant Hidalgo, en el domicili del qual fou practicat fa dies un escorcoll fos ajudant seu.

Afegeix que l'únic ajudant que ha tingut des del febrer del 1935 ha estat el tinent coronel Francesc Roca, que actualment comanda la columna de la C. N. T. que opera a Talavera.

L'àrbitre Escartín, és feixista?

Madrid, 11. — Segons les nostres notícies, el Col·legi d'Àrbitres de la regió castellana està fent gestions per tal de veure si és cert que el col·legiat madrileny Escartín ha arribat, a Pamplona, un partit a benefici dels feixistes.

Si es confirmava aquesta notícia, Escartín seria immediatament donat de baixa en el Col·legi de Madrid.

A la Generalitat no s'ha treballat a les oficines i departaments. Únicament han funcionat aquells departaments imprescindibles per als serveis de guerra i proveïments, que en les circumstàncies actuals són de primera necessitat.

L'honorable President de Catalunya, senyor Lluís Companys, prop de migdia ha sortit de la Residència i s'ha traslladat en automòbil acompanyat del Govern, al gran edifici que s'estava celebrant al peu del monument a Rafael Casanova i als màrtirs del 1714.

APRESSEU-VOS!

Si no voleu que els vostres comunicats restin d'un dia per l'altre o vagin al cistell per haver perdut actualitat, trameu-los al matí, a primera hora, a la nostra Redacció: RONDA UNIVERSITAT, 25.

El nostre altíssim tiratge ens obliga a tancar la primera edició molt més aviat que de costum, i la segona és solament per a aquelles informacions telefòniques o telegràfiques.

PRENEU-NE NOTA!

ARCHIVOS ESTATALES

Més de mil bombes sobre Oviedo

El Govern civil ha quedat destruït i la ciutat crema en diversos indrets

Llanes, 11. — A les sis del matí d'ahir començà el bombardeig d'Oviedo i acabà a les set del vespre. Intervingué l'aviació i l'artilleria. Els avions llançaren 50 bombes de trilita i 1.100 d'ordinàries.

Hom té la impressió que ha quedat destruït el Govern civil. Es provocà un viu incendi al convent de les Carmelites. També cremaren alguns punts dels voltants de la ciutat. Tot això com a conseqüència de l'atac aerí.

Els rebels intentaren una sortida pel mont de Sobrandia. Foren continguts i se'ls causaren moltes baixes en replegar-se a la ciutat.

Maniobres aèries a la U.R.S.S.

150 metralladores, 18 canons i 1.200 homes descendeixen en paracaigudes dels avions de bombardeig

Moscú, 11. — En les maniobres aèries d'ahir els avions de bombardeig ràpids i els avions de caça i assalt participaren en una magna batalla. Després d'haver recorregut 170 quilòmetres, els avions aconseguiren la retaguardia de l'enemic. Aleshores 150 metralladores, 18 ca-

nons i més de 1.200 homes en armes, descendeixen en paracaigudes, en un interval de set a vuit minuts. El mariscal de la U. R. S. S., Borjilov, el comissari del poble en la defensa i els membres de les missions militars estrangeres assistiren a les operacions.

El front internacional

Un diari italià proposa una aliança entre Itàlia i Alemanya per a "aixafar el bolxevisme i defensar la civilització europea tradicional"

Roma, 11. — Els discursos pronunciats ahir en el Congrés de Nuremberg han produït profunda impressió a Itàlia. Fent-se eco dels punts de vista dels elements oficials, publica el senyor Maraviglia al periòdic «La Tribuna» un article en el qual proposa una aliança entre Itàlia i Alemanya per a aixafar el bolxevisme i defensar la civilització europea tradicional.

Diu que la lluita entre feixisme i bolxevisme, que ha començat a tot arreu, no té el caràcter d'una insurrecció contra un món vell, sinó que es tracta de dos mons nous que volen repartir-se la successió d'un món ja mort o disposat a morir. I acaba dient:

«Dues revolucions lluiten entre elles i s'oposen sota formes diverses dintre els límits de cada país d'Europa. Però podrien desbordar els límits d'aquesta lluita nacional, transformant-la en un conflicte internacional, en una guerra, sense que la lluita oberta entre els dos sistemes perdi el caràcter primitiu de revolució».

AUSTRIA, MUSSOLINI I EL VATICÀ

Roma, 11. — El senyor Mussolini rebrà el proper dimarts el senyor Guido Schmidt, secretari d'Estat austríac en Afers Estrangers, que serà a Roma en visita oficial.

El Papa rebrà també el senyor Guido Schmidt.

Les "Trade Unions" rebutgen el front únic amb els comunistes

Plymouth, 11. — El Congrés de les Trade Unions ha aprovat per unanimitat, menys alguns vots, l'informe oposant-se a la formació d'un front únic amb els comunistes.

Sir Walter Citrine ha fet un violent atac contra el partit comunista, demostrant el seu fracàs en les últimes eleccions generals britàniques.

El proletariats de tot el món a favor de la revolució espanyola

Traduïm literalment, l'article que sota el títol «Una manifestació a Manchester» publica el «Manchester Guardian»:

«Ahr tingué lloc a Manchester una manifestació a favor de la joventut espanyola que lluita en defensa del Govern. Va ésser organitzada pel Comitè de Manchester de les Joventuts comunistes de la Gran Bretanya amb la col·laboració de la Federació Local de les Joventuts del Partit laborista.

Els manifestants es reuniren a la Plaça Stevenson i marxaren en formació a Albert Croft, portant diverses pancartes, entre les quals hi havia uns representants de les Joventuts espanyoles que lluiten contra el feixisme. A Albert Croft tingué lloc un miting, al qual assistí una enorme multitud, que fou presidida per T. Freeman. Es pronunciaren diversos discursos en els quals els oradors es referiren especialment a l'enorme brutalitat feixista que seguíria en llur oprimió a una derrota de les forces governamentals espanyoles.

Frank Luckman, del Front pacifista cristià, nou moviment recentment iniciat a Manchester per a lliurar contra el feixisme i altres forces paritidàries de la guerra, va afirmar que és absurd dir que els rebels estiguin lluitant a Espanya per cristianisme. Al costat d'aquests peculiars defensors de Crist hi ha la Legió estrangera, l'esòcia de la humanitat, que ha estat expulsada d'altres països pels seus crims, i una horda de moros, que són mahometans odiats el cristianisme. És cert que en la lluita han mort capellans. Ha trist, però pitjor és el fet que aquests capellans, ajudant el feixisme, hagin trait, no solament el seu Govern, ans també la causa de Crist.

La lluita a Espanya no és una lluita entre catòlics i comunistes, sinó entre capitalistes i obrers. Si el feixisme triomfés a Espanya, dintre de molt pocs mesos el veuríem triomfar a França.

M. Bokker, Secretari del Comitè de Manchester de les Joventuts comunistes, afirmà que entre els presents hi havia un representant de les organitzacions de la Joventut Catòlica, i afegí que l'actual lluita espanyola és, per part del Govern, una lluita per la pau del món. Si els rebels triomfessin, això significaria una nova guerra mundial immediata. Hitler i Mussolini desitgen una victòria feixista a Espanya perquè creuen que amb ella augmentaria enormement llur força a Europa.

Un altre orador fou la companya E. Whisman, Secretària de la Federació Local de les Joventuts del Partit Laborista. També es portà a terme una collita a favor de les víctimes governamentals de la guerra espanyola».

Els rifenys es neguen a servir d'instrument de Franco

Madrid, 11. — «Política», en la seva impressió de la matinada es mostra altament optimista en quant a les operacions darrerament realitzades a diversos sectors del front de combat, els quals servirien per a successius moviments.

Diu que el fet més transcendental de la jornada el constitueix la corroboració de la rebella dels rifenys i que el general Orgaz al Marroc no aconseguirà, ni apenat a la violència ni a l'atac o a la oferta, que cap indígena vulgui sortir cap a la península.

Afirma que el moro Abd-el-Malek Torres s'ha negat terminantment a servir en cap lloc al general Franco i secundant les directrius de les organitzacions panislàmiques, condemnava amb energia la rebella a Espanya.

Una crida de Romain Rolland als pobles lliures del món

Madrid, 11. — L'escriptor francès Romain Rolland ha fet una crida a tots els pobles lliures del món en favor d'Espanya.

Una agència desment que Portugal vulgui cedir a Alemanya una base de submarins a la costa portuguesa

Lisboa, 11. — L'agència Reuter diu que sap de font oficial que les notícies que han circulat insistentment sobre una pretesa promesa de Portugal de concedir a Alemanya una base de submarins a la costa portuguesa, no tenen cap fonament. Els elements oficials afegeixen que Portugal no desitja concedir cap tros de territori de la seva sobirania i li permetrà la ingerència estrangera al seu país.

Vaga de solidaritat

Londres, 11. — Per simplicitat amb 61 camarades que s'han declarat en vaga al fons dels pous de les mines de la regió de Blantyre, prop de Glasgow, uns cinc mil miners d'aquesta mateixa regió han decidit fer una vaga de 24 hores durant el dia d'avui.

Vaixells de guerra japonesos cap al sud de la Xina

Xang - Hai, 11. — L'agència Dohai anuncia que quatre navilis de guerra japonesos han sortit de Tsingtau amb destinació a la Xina del sud.

Una crida de Romain Rolland als pobles lliures del món

Madrid, 11. — L'escriptor francès Romain Rolland ha fet una crida a tots els pobles lliures del món en favor d'Espanya.

El que duen

ELS DIARIS

AVUI

Avui com ahir, les forces del poble tenen el primer paper en la lluita per la llibertat

A LA HUMANITAT, Rovira i Virgili, evocant el 1714, diu que avui com ahir el poble té el primer paper en la lluita.

«Va ésser el poble, el poble català, el més alt herol de l'any 1714. En aquell setge de tretze mesos, i sobre tot en aquell matí tràgic de l'onze de setembre, el pes principal de la lluita, amb el fort preu de la sang i de les vides, va dur-lo la Coronela, és a dir, la milícia barcelonina formada per les companyies dels Gremis de la ciutat.

Avui com ahir, les forces del poble tenen el primer paper en la lluita per la llibertat. Els estaments menys afavorits per la vella organització social, han estat sempre, a més, més brava defensors de la terra. Les tres guerres nacionals de Catalunya contra la monarquia hispànica i anti-catalana — contra Joan II, contra Felip IV i contra Felip V — van ésser principalment obra dels nostres elements populars.

Per això les braves milícies que veiem passar aquests dies per la via pública de Barcelona són les here-

“ELS MILICIANES CATALANS LLUITEN A TOTS ELS FRONTS D'ESPANYA”

SOLIDARIDAD OBRERA remarca el gran aportació de Catalunya en la lluita contra els traidors feixistes.

«La movilizació que estem produint en el sòl català és superior a totes les presuncions que hauríem pogut fer-nos. En les anales del proletariat català no se registra, ni en feches remotas, una gesta tan sublimada com la que estem vivint.

Todos los dias parten columnas de la región catalana. De una manera ininterrompida se van organizando sendas formaciones de combatientes que desfilan por las arterias de la capital con gran prestancia y con el rostro aureolado de satisfacción.

Los trabajadores catalanes no se ciñen a las frentes de un radio inmediato. Nuestras milicias, con una percepción, rebasan los radios locales y acuden a reforzar los lugares que se hallan expuestos a un peligro evidente.

Hemos dicho repetidas veces que el 19 de julio fué la consagración de la Cataluña de los arrabales, de la Cataluña que conoce el dolor y la miseria, de la Cataluña que vive bajo el signo de la opresión y de la explotación. Y que gracias a estos esforzados hermanos de dolor y de lucha se pudo salvar a España entera.

Pero ahora hemos de afirmar nuevamente. El proletariado catalán se ha hecho suyo el despertar apoteósico de la ciudad trabajadora que en las fechas anteriores del levantamiento militar gemía bajo la bota fascista. No es tan sólo en nuestro recinto que late el frenético de los artifices de la economía catalana. Es en tierras de Aragón, de Castilla y de Andalucía que rugen el espíritu

A Puente Genil, els feixistes han afusellat 1.500 obrers

Els facciosos assassinaren dones i infants que estaven hospitalitzats

Madrid, 11. — Justo Deza, evadit de Puente Genil, diu que el 18 de juliol es tingueren notícies exactes que anava a ésser clausurada la Casa del Poble i detingudes les directives de les diferents seccions dels sindicats obrers.

Efectivament, la Casa del Poble fou clausurada, però no fou detingut ningú.

Malgrat la superioritat de l'enemic, aquest no pogué apoderar-se de l'estació del ferrocarril, on es feren forts els obrers.

Després de tres dies de lluita acarnissada fou vençuda la resistència enemiga amb l'ajuda dels reforços arribats de Màlaga.

En els tres dies que els feixistes dominaren el poble assassinaren prop

de cent obrers i després llançaren els cadàvers al riu.

Durant els dies que el poble estigué al nostre poder, tres avions feixistes ens bombardejaren.

El primer d'agost calgueren sobre Puente Genil dues columnes procedents de Còrdova i Sevilla, amb tota mena d'armament.

Resistírem durant algunes hores, però tot fou inútil i haguérem d'iniciar la retirada.

Segons les notícies que té Justo Deza, fins a la data els feixistes han assassinat uns 1.500 obrers. Han violat dones i han mort noies i nens que eren a l'hospital.

Les cases dels companys significats han estat saquejades i cremades.

Quatre nous vaixells de guerra portuguesos s'han sumat al moviment

Ahí dispararen els seus canons contra Lisboa

Madrid, 11. — «Política», un referenciat al bombardeig d'ahir de Lisboa, diu que a la sublevació de l'Alfama de Albuquerque i del «Daos» ha seguit la d'altres quatre vaixells de guerra, que són els que s'han disparat llurs canons contra la capital lusitana.

Afegeix que es tracta d'un moviment de caràcter popular en pro de la República democràtica, els primers brots del qual van aparèixer fa vint dies a l'illa de Madeira, i que té fortes arrels a tot Portugal.

Un home greument ferit en una baralla

A la carretera del Port, i per uns motius insignificants, es barallaren els escombrires Julià Cabedo Gil i Josep Clotellado.

El primer, amb un ganivet, produí diverses ferides de pronòstic greu al seu contrincant, el qual fou traslladat a l'Hospital Clínic. No va poder prestar declaració.

L'agressor, que fou detingut i posat a disposició del jutjat, va manifestar que havia obrat d'aquella manera en defensa pròpia.

Per celebrar la diada

Declarat el dia d'avui llibre, no s'ha treballat a cap de les dependències del Palau de Justícia, jutjats, relatories, Oficina Jurídica, etc.

Tampoc, per tal de celebrar la solennitat del dia, no s'ha treballat a l'Ajuntament ni a la Conselleria de Governació.

Un vaixell de Maó

Aquest matí ha arribat al nostre port el vaixell-correu «Mahon», que procedeix de la localitat del mateix nom.

A bord d'aquest vaixell han vingut seixanta passatgers.

Els milicians de la columna “Capità Arenas” volen marxar cap al front

El capità Gracia i tinent Garcia Prades són els encarregats de la preparació tècnica i tècnica dels milicians que la formen. S'ha rebut l'ordre d'incorporar-se a Madrid i Toledo, respectivament, i en conèixer la notícia els intrèpids nois que per tal d'anar al front no havien d'ésser comandats pels militars que els preparaven per a la guerra, s'han dirigit espontàniament i en correcte formació vers la Conselleria de Defensa, recabant del secretari, camarada Guarnier, que els esmentats capità i tinent es quedessin encarregats de la preparació de la columna del «Capità Arenas» i surtin cap al front sota els seus comandaments.

La inscripció per a aquesta columna, organitzada per Unió Republicana, continua oberta fins al proper diumenge al seu local social, Vldre, 6.

Anuncieu a ULTIMA HORA

DEMA ARRIBARÀ UNA COLONA ESCOLAR DE L'A. P. E. C.

Demà, a un quart d'onze del matí, arribaran per l'estació del Nord (Plaça de Catalunya), procedents de La Garriga, les alumnes de les escoles catalanes que componen la colònia escolar de noies de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Totes retornen sense novetat.

ELS METALLURGICS DEL CLOT

Es fa avinent a tots els companys metallurgics (U. G. T.) de la barriada de Sant Martí (CLOT), que ha quedat constituïda la secció del «molt carrer de Meridiana, 97, ex-Orfeó Martinenc».

UN DONATIU EXEMPLAR A LES MILÍCIES

La gerència i els obrers de la tipografia Rieusset S. A. han renunciat al cobrament de l'import de les 20.000 targes de ferit, magníficament litografiades pel procediment Offset, que li encarregà la Comissaria d'Impressos de la Generalitat, amb el fi de contribuir a les despeses que comporta la lluita contra el feixisme i demostrar la seva adhesió als germans que lluiten per la llibertat. El Comitè Central de les Milícies Antifeixistes ha agraït en el molt que val aquest valuós donatiu.

ELS DISUIGXANTS LITOGRAFS I GRAVADORS

Es convoca als dibuixants litògrafs i gravadors a una reunió que tindrà lloc diumenge a dos quarts de deu del matí, a l'estatge social, Avinyó, 9, a l'edifici de l'Angel, 9.

ELS MESTRES LAICS

Hom prega als inscrits al Claustre de Mestres Laics Històrics de Catalunya que assisteixin el diumenge dia 13 a les onze del matí a la Secretaria del nou local social, Passadís de Gràcia, 80, pral., per a recollir el full declaratori dels serveis en l'ensenyança.

ELS SASTRES DE “LA CONFIANÇA” TENEN ASSEMBLEA

L'Associació de Mestres Sastres «La Confiança» i l'Associació «Sastres» conviden tots els seus associats de Barcelona i comarca, a l'assemblea que es celebrarà a la Sala Mozart, carrer de Canuda, 31, el diumenge a les 10 del matí.

ELS CARBONERS

En Assemblea general extraordinària que el dia 5 de l'actua va celebrar les entitats Unió de Detallistes de Carbó de Barcelona i Extraradi, Gremi de Carboners de aquesta plaça (Hospital), i Gremi de Detallistes de Carbó de Grècia, va acordar-se la dissolució de les esmentades entitats, per a ingressar conjuntament a la Cooperativa de Detallistes de Carbó de Barcelona i Extraradi, la qual cosa es posa al coneixement de tots els detallistes de carbó, als efectes conseqüents.

ASSOCIACIÓ DE PERITS I TÈCNICS INDUSTRIALS DE CATALUNYA

L'Associació de Perits i Tècnics Industrials de Catalunya, davant la sollicitud de tècnics especialitzats que demana el Departament de Consell d'Economia, recomana a tots els seus associats que s'inscriguin a l'apuntament a la Borsa del Treball d'aquesta Associació que cursa la corresponent oferta al Departament de Redistribució del Treball, Rambla de Catalunya, 83, tot indicant l'horari especialització i cases on ha treballat.

ELS TALLERS DE CATALA

El Col·legi de Professors de Catala convoca tots els seus afiliats a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc demà al local de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

La lluita heroica del poble gallec contra la tirania feixista

Centenars de morts pels carrers d'El Ferrol

Madrid, 11. — Sobre l'actitud que adoptà la província de Corunya davant la sublevació feixista, se sap que a Betanzos la guàrdia civil es sublevà el dia 19, però el mateix dia fou reduïda i desarmada pel poble, quedant l'armament a poder de les forces lleials, i els guàrdies així mateix detinguts.

El dia 22 una camioneta de la guàrdia civil amb 24 números intentà socórrer el lloc de Betanzos, però foren rebutjats, i se'ls causà diversos morts.

Al dia següent caigué sobre Betanzos una columna al comandament del capità Olite. Aquesta columna fou rebuda amb intens trote; però els republicans i obrers es veleren obligats a refugiar-se en el convent de Sant Francesc i altres llocs estratègics, que foren bombardejats pels hidros de la base de Marín.

Els rebels ruxaren amb gasolina el convent de Sant Francesc, i agnífica obra del segle XVI, i els lleials en fugir del foc foren assolits per les bales enemigues.

A Santiago, els facciosos actuaren per sorpresa.

Els paisans de Roy i Minaires de Lausana, en unió dels lleials de Santiago, formaren una columna per anar en socors de La Corunya. Al seu pas per Ordenes, detingueren el general facciós Ocaña i continuaren la seva marxa cap a la capital.

Mentrestant, a la matinal del dimarts, totes les forces existents a Santiago, es feren mestresses, per sorpresa, dels punts estratègics de la ciutat.

Cee, Corcubión i Mugla, foren sotmesos per una columna de la guàrdia civil.

Noya, oferí gran resistència contra els facciosos. El poble en armes

desbaratà un setge tenaç de forces de carabiners ajudades per dos hidros de la base de Marín.

El bombardeig fou duríssim i els lleials aconseguiren salvar-se gairebé tots, fent-se a la mar en dos abous.

Al Ferrol, les tropes declararen l'estat de guerra el diumenge dia 20 de juliol. La classe obrera respongué declarant la vaga general. La lluita que es desencadenà fou tenaç.

L'Ajuntament i la Casa del Poble foren destruïts per l'artilleria.

Als carrers hi havia munts de cadàvers.

Moriren prop d'un centenar de feixistes i alguns soldats. Els lleials tingueren també nombrosos baixes.

Entre els facciosos morts figuren: Francisco Vázquez, capità de fragata; Gabriel Castro, capità de corbeta; Carlos Núñez de Prado, tinent de navili, i altres marins.

Ahí, a la tarda, es complí la sentència de pena de mort contra els ex-capitans E. Sancho, J. Valero i Camil Burgos i els ex-tinents Joan Garcia i F. Anrich

A les 6.35 de la tarda d'ahir es complí al Camp de la Bota la sentència de pena de mort a què el Tribunal Popular condemnà els ex-capitans Eduard Sancho Contreras, Josep Valero Ocaña i Camil Burgos Sancho, i ex-tinents Joan Garcia Aguiló i Ferran Anrich Alvarez.

A mitja tarda es cursaren les ordres necessàries i poc abans de les sis foren trets els reus del vaixell «Uruguay» i conduïts al Camp de la Bota en un camió, custodiat per forces de la Guàrdia Nacional Republicana.

Una vegada a l'esmentat Camp, i en el mateix lloc on hi ha hagut altres execucions, foren col·locats els

cinc sentenciats, els quals vestien de paisà, menys l'ex-tinent Anrich que anava d'uniforme.

En el moment de l'execució, l'ex-tinent Garcia donà un crit de «Viva España», que no fou contestat pels altres, ja que els ànims estaven molt abatuts.

Una secció de milicians fou encarregada de portar a terme la sentència.

Després, els milicians i la Guàrdia Nacional Republicana desfilaren davant dels cadàvers als crits de «Viva la República» i «Viva la Llibertat», contestats per un miler de persones d'aquells indrets que acudiren a presenciar l'acte.

Les desafortunades fantasies de Hitler

Acusa el Partit Comunista de preparar una guerra contra Alemanya

Nuremberg. — La premsa alemanya publica un extens discurs del senyor Hitler.

Es posa de manifest la particular violència del canceller contra els jueus.

A continuació donem les principals frases en defensa del dit tema: «No ens cansarem de repetir que la culpa de tot el que passa al món és dels jueus. L'odi que hom ens té és degut als jueus pel fet que nosaltres els hem desemmascarat».

«Rússia no és la pàtria dels robaladors. Ni un sol obrer forma part del Govern de la U.R.S.S. Aquest Govern es compon exclusivament de jueus. No es tracta de la dictadura del proletariat, sinó de la dictadura del semitisme».

Goebbels ha subratllat les paraules de Hitler i ha dit: «Herschel Jehuda, cap de la G. P. U., Llàtzer Mossos, Kaganovitch, Litvinov, tots són jueus sorolls del ghetto».

Ha acabat acusant el Partit Comunista de preparar la guerra contra Alemanya i de voler arrossegar França a aquesta acció.

Les “Trade Union” i la situació internacional

“Cal que Lisboa faci una ferma declaració de no intervenció...”

Plymouth. — El Congrés de les Trade Unions ha abordat l'examen de la situació política internacional.

El Consell general elaborarà una resolució sobre els esdeveniments d'Espanya en relació a la situació internacional. En l'esmentat document no es farà una al·lusió directa a la política de no intervenció en els assumptes d'Espanya, adoptada pel cap del Partit Laborista, altres líders esquerristes britànics.

S'enviarà una resolució al Govern i al poble espanyols, fent constar la simpatia que els obrers anglesos senten per la causa antifeixista.

La resolució acabarà dient: «El Congrés estima que incombeix al Govern britànic una acció decisiva prop de les autoritats de Portugal, ja que Anglaterra mitjançant tractats seculars exerceix una influència decisiva en tota acció portuguesa. S'estima que les autoritats de Lisboa han fomentat indirectament o almenys aprovat la rebel·lió a Espanya, i es requereix que des de Lisboa es faci una ferma declaració de no intervenció».

La policia de Catalunya honora Rafael Casanova

«Els agents de policia franceses també han desfilat aquest matí davant de l'estàtua a Rafael de Casanova. Així mateix ho han fet les forces de seguretat de cavall i de peu.

Entre uns i altres es portà a cap una recaptia, i es recolliren dues mil pessetes, del Cos de Seguretat, i mil vuit-centes del de Vigilància».

El Comissari general d'Ordre públic, senyor Garcia, des de primeres hores del matí, estigué al moviment organitzant personalment els serveis de vigilància i protecció.

Setanta-dos feixistes detinguts, a París

París, 10. — Aquesta nit han estat detinguts en un cafè del carrer Grande Batelière 72 individus.

La policia remarca que ha detingut en primer lloc un individu que a la porta del cafè demanava la documentació de tots els individus que volien entrar a l'establiment.

Portava un revòlver, i ha declarat que es tractava d'una reunió de Creus de Foc i voluntaris nacionals, adherits al partit social francès.

A la sortida de la reunió han estat detinguts els 71 individus restants. S'ha trobat, a més, un altre revòlver i cartutxos.

Unicament ha estat empresonat l'individu que portava el revòlver.

Els funcionaris i els caps judicials visiten el monument

A les onze d'aquest matí s'han constituït en el despatx del President de l'Audiència Territorial tots els Magistrats, jutges relators, secretari del Tribunal Contenciós administratiu i els empleats d'aquell centre oficial i dels jutjats que no estaven de guàrdia.

El president de l'Audiència senyor Andreu, junt amb el president del Tribunal de Cassació i han desfilat davant d'aquest oï fent lliurament de 1.273 pessetes recaptades de la següent manera:

Tribunal de Cassació, 200 ptes.; Fiscalia de Cassació 50; President de l'Audiència, 160; Magistratura, 45; Fiscalia de l'Audiència, 51; jutges d'instrucció, 56; secretaris relators, 50; cos de secretaris judicials, 80; metges forenses, 75; secretaria de govern, 33; oficials de sala, 25; oficials i auxiliars de jutjada, 15; oficials, 150; porters de l'Audiència, 24; Associació d'Agents Judicials de Catalunya, U.G.T., 280; electricista de l'Audiència 5 ptes.

Fusellament de tres militars traidors, a Múrcia

Múrcia, 10. — Al pati de la presó s'ha complert la sentència dictada pel Tribunal Popular contra el capità d'Assalt Ricard Balaca Navarrot, tinent Euladi Rodríguez Chamorro, i el també tinent Antoni Pérez Redondo. Els fusellaments es realitzaren per una secció d'Assalt, milicians i Guàrdia Nacional Republicana.

Els comunistes francesos volen ajudar materialment Espanya, sigui com sigui

París. — La delegació d'Esquerra de la Cambra, celebrà a primeres hores de la tarda una reunió a la qual assistiren una vintena de diputats de la majoria i el secretari de la Presidència del Consell Mr. Dornoy, en qualitat d'observador gemenalment.

Intervingueren molts diputats i es tractaren qüestions diverses i per últim sobre assumptes d'Espanya.

Thorez parlà entorn de la seva entrevista amb el President del Consell i declarà que l'actitud dels seus col·legues comunistes no ha variat en quant es refereix a la necessitat d'ajudar materialment el govern espanyol legalment constituït, ajuda que, segons la seva opinió, serviria per a contribuir al manteniment de la pau europea.

Afegeí que la posició del seu partit sobre aquesta qüestió és d'acord amb el programa del Front Popular i no pot debilitar la voluntat dels comunistes ni aprovar la política general del govern si aquesta fos posada en joc durant qualsevol interrelació.

A les observacions que foren fetes per certs delegats, respongué Thorez, donant noves seguretats del desig dels comunistes de no crear cap dificultat al govern, però mantenint la seva llibertat d'apreciació sobre els assumptes d'Espanya, que no entra en el programa del Front Popular.

LA CIUTAT MARXA

SECCIÓ TÈCNICA DEL SINDICAT DE PROFESSIONALS LIBERALS U. G. T.

Hom convoca tots els enginyers, perits i tècnics en general, sindicats i no sindicats, que siguin simpatitzants de la U. G. T., a l'Assemblea que la Secció Tècnica del Sindicat de Professionals Liberals U. G. T. ha organitzat per al proper diumenge, dia 14, a dos quarts de set del vespre, al Casal Carles Marx, Passadís de Gràcia, 38. En aquesta assemblea hom tractarà de l'estructuració i cobrament de les diverses subvencions d'aquesta Secció, i l'assistència és d'importància vital per a tots els tècnics en general. L'entrada a l'edifici serà solament autoritzada als companys portadors del Carnet Sindical de la U. G. T., i als qui presentin títol, certificat d'estudis o qualsevol altre document d'identitat professional.

GRAN FESTIVAL A BENEFICI DELS HOSPITALS DE SANG, ORGANITZAT PER L'ASSOCIACIÓ D'IDEALISTES PRACTICS

A més del programa prèviament anunciat amb el gran concert pel pianista Leopold Cardona, que començarà a peça final la «Cavalcada de les Valquíries», i de la conferència «Per una Cultura Nova i un Art Revolucionari», pel jove metge doctor F. Martí Ibañez, el qual acabarà de tornar de Ginebra i París — hi haurà una recital de poesies revolucionàries de J. Arnengo, al teatral de la Sala Mozart, hi haurà exposada una col·lecció de dibuixos, pintures i aquarelles de la jornada del 19 de juliol, per l'extraordinari artista Josep Lluís Rey, el qual s'ha revelat com el pintor de la revolució.

LA UNIO ULTRAMARINA

El Consell Directiu de l'Associació d'Empresaris del Ram d'Alimentació de l'Unió Ultramarina, U. G. T., convoca tots els seus associats a l'Assemblea general extraordinària, que es celebrarà el proper diumenge, dia 14, a les quatre de la tarda, a l'estatge social, Sant Pau, 116, pral., per a tractar el següent ordre del dia:

1. Donar compte del resultat de l'executiu efectuat en el nostre local.

2. Elecció del Consell Directiu.

Al mateix temps són pregats de passar per l'entitat per tal de sege-

LA LLISTA DE LA LOTERIA

PRIMER. 27.904 Madrid.

SEGON. 31.449 Torrijos, Madrid.

TERCER. 2.218 Olot.

QUART. 3.821 San Sebastián, Manresa, Madrid.

36.215 Madrid.

7.918 Barcelona, Madrid.

34.309 Madrid, Barcelona, Màlaga.

33.208 Barcelona, Madrid.

32.341 Barcelona, Madrid.

20.201 Madrid.

34.031 Barcelona, Madrid.

20.587 Barcelona, Madrid.

24.951 Santander.

12.823 Madrid, San Sebastián.

NOTICIARI INTERNACIONAL

La veu d'Europa i els fets d'Espanya

"El que significa la guerra civil espanyola per a la Gran Bretanya"

L'«Oeuvre», del dia 9, publica un interessantíssim article sobre aquest important assumpte. El fet que el seu autor sigui Lord Strabolli, ex-membre de l'Estat Major de l'Armada a Londres, i cap de l'Estat Major adjunt a Gibraltar, dona a aquesta crònica una autoritat inquestionable. Sols un tècnic de la competència d'aquest escriptor, podia dir als seus compatriotes tota la veritat, sense palliatius ni tribuïes. Per aquesta excepcional importància, traduíem íntegrament l'article de L'Oeuvre.

Segurament tots els bons ciutadans del Regne Unit desitgen no solament la victòria del Govern i gairebé constituir, sinó que la rebel·lió i les seves conseqüències no originin complicacions internacionals que posin en perill la pau.

Una part dels conservadors tradicionals anglesos mostra obertament les seves simpaties pels generals rebels i els seus seguaces. Aquests suposats patriotes, comprenen amb exactitud allò que exposen assegurant als rebels espanyols el seu ajut moral. Si les seves esperances es complissin, si un Govern feixista aconseguís el poder a Espanya, la situació estratègica de la Gran Bretanya es debilitaria immediatament en proporcions quasi incalculables. L'imperi britànic posseïx certs territoris, l'exploitació dels quals és cobdiciada pel món capitalista, i el feixisme voldria, sens dubte, devorar-los o disminuir-los.

Netament s'afirma la tendència dels Estats feixistes per a mantenir-se i ajudar-se entre ells. El clar i obert auxili que Itàlia ha donat als rebels espanyols; el votat que «la presta Alemanya, en són proves indubtables. Els conservadors anglesos i feixistes haurien d'aprendre la lliçó que es desprèn del reconeixement virtual per part de l'Alemanya nazi, del cap dels rebels. El representant de la més poderosa unitat germànica ha visitat el general Franco a Ceuta.

Vivim una època en què la política s'inclina del lloc de la força, és sembl bé o no. Examinem, doncs, el que seria la força oculta darrera les imponents exigències alemanyes dirigides contra Anglaterra, i contra la Societat de les Nacions i, per consegüent, contra la pau d'Europa en el cas eventual que Espanya, pràcticament, acabés per ésser un protectorat italo-germànic.

En una Espanya hostil, la posició de Gibraltar seria insostenible com a base naval. Amb l'eficàcia terrible de l'artilleria moderna, el port de la badia de Gibraltar, a l'oest de Roquetes, causaria inexorablement sota el foc de bateries disposades al cercle de torres situats a l'interior d'Espanya. Aquest perill fou assenyalat ja fa alguns anys. Aduch s'havia proposat projectar un segon port a l'oest de Roquetes, però es renuncià a fer-ho per diverses raons, entre elles aquesta: essent tan ràpida la progressió de l'artilleria, aquest segon port no tardaria tampoc a ésser dominat per l'eficàcia d'armes més perfeccionades, emplaçades cap al nord, sobre la costa espanyola, al nord-oest de Gibraltar. La fortalesa de per si és capaç de suportar un setge; però el port, instantàniament, deixaria d'ésser una base eficaç per a l'aprovisionament i reparació dels vaixells anglesos.

La confederació feixista s'encarregaria del control de la fortalesa i del port de Ceuta, al sud de l'Estat de Gibraltar, així com també de l'interior del país. Ceuta és una fortalesa natural que sols Gibraltar supera. Seria impossible atacar Ceuta sense recórrer a una gran expedició, ja que els feixistes controlarien ambdós marges de l'Estret de Gibraltar, sortida occidental del Mediterrani.

Sabem també que Malta és vulnerable als atacs aeris per raó de la proximitat dels aeròdroms italians. La flota britànica no tindria refugi ni base al Mediterrani, a excepció dels que volgués concedir-li França.

D'altra banda, com s'ha dit recentment, els rebels han promès a Itàlia la cessió de les illes Balears. Això proporcionaria a aquesta última base naval addicional, constituint per l'illa de Menorca amb l'excel·lent port natural de Maó. Aquesta base estaria en altres temps en poder d'Anglaterra.

L'almirall Byng fou afusellat sobre el pont del seu navell, després d'ésser jutjat pel Consell marcial, per no haver pogut alliberar-lo quan estava assetjat pels francesos.

A pesar que Anglaterra, d'acord amb altres ports situats a la costa francès, pot utilitzar Bizeria, i, cesa, de la costa d'Àfrica, així com també Toló a la costa meridional francesa, les comunicacions serien molt difícils. A més, els bells ports espanyols de Vigo i Villagarcia, al nord d'Espanya, tots a la costa de l'Atlàntic, serien utilitzats com a bases pels vaixells i submarins alemanys i italians en cas de guerra. La flota anglesa ha fet servir recentment Vigo i Villagarcia per a exercicis i maniobres, gràcies als acords amistosos amb Espanya d'abans de la guerra. Durant el temps d'aquesta l'autor d'aquest article residia a Gibraltar i pogué donar-se

perfecte compte del que succeïa a Espanya. La major part dels membres de l'aristocràcia i de l'oficialitat eren germanòfils i la idea que Espanya pogués aixecar-se contra els aliats de la guerra, fou un veritable turment. En aquesta època els únics amics amb els quals podem comptar a Espanya eren els republicans i els socialistes, els roigs d'ara.

Portugal pot veure's forçat a entrar en la coalició feixista amenaçadora, la qual cosa posaria a disposició de l'aliança antilleanesa i antifrancesa altres ports.

Les bases atlàntiques més pròximes per a la Gran Bretanya, en el supòsit que França estigués al seu costat, serien Bordeaux, situat en la part més profunda de la badia de Biscaya, Brest i Plymouth.

Per a totes les operacions en les rutes comercials atlàntiques, l'enemic podria trobar-se en l'interior de les línies. Els combats que s'enlucien en altre temps des d'El Cap, i que es conduïen i custodiaven a l'oest del Mediterrani, es trobarien

exposats als atacs, dirigits des dels ports espanyols i portuguesos.

Com si això no fos suficient, l'aliança espanyola, proporcionaria a la federació feixista una base de cuirassats a les illes Canàries i a Rio de Oro un territori espanyol sobre l'exemplament nord-oest d'Àfrica. Les dificultats sorgides a la flota britànica durant l'última guerra, serien joques de nens comparades amb els problemes creats per les noves circumstàncies.

Cal, per altra banda, recordar que Itàlia s'ha adjudicat un imperi al nord oriental d'Àfrica, arribant d'aquesta manera perillosament la ruta britànica vers les Índies pel mar Roig.

Podem avançar amb certesa que en cas de produir-se una guerra semblant, o almenys l'amenaça d'una guerra, Anglaterra no podria sostenir una gran flota en el Pacífic.

Qui pot, així mateix, garantir que el Japó no s'unís a aquest grup hostil?

Fariem ara de França. La defensa nacional francesa està concentrada, sobretot, en la salvaguarda

de les fronteres orientals en cas d'una amenaça alemanya. Una Espanya feixista obligaria a distreure forces per a la defensa dels Pirineus i a construir fortificacions a la frontera hispano-francesa. Amb un enemic recolzat en les Balears i ports mediterranis espanyols, el pas de les tropes africanes cap a la metròpolis fóra extraordinàriament difícil.

Resumim: Si el feixisme veredós a Espanya, amb l'ajut d'Alemanya o Itàlia, la balança cauria a favor dels països feixistes. Ni la política d'«estupendísolament», ni la no resistència al 100 per 100 protegirien Anglaterra si abandonés els seus amics del continent europeu.

Això no impedeix als bons conservadors, els «torres» anglesos, celebrar les victòries dels rebels, ni al Govern nacionalista britànic adoptar una actitud de neutralitat mal entesa respecte al Govern constitucional espanyol.

«Els déus tornen boigs els que volen perdre...»
(Còpia de l'Agència Reuters internacional.)

DONAREN LA VIDA...

Milers i milers d'obers assistiren ahir, a la tarda, a l'enterrament dels militants del Partit Obrer d'Unificació Marxista Pedrola Castells, Martí, Buil i González, caiguts al front aragonès en defensa de les llibertats del poble. A la foto, la gernació saluda, puny enlaire, el pas d'un dels fèretres (Centelles)

Jacint Torryho parlava avui sobre l'Onze de Setembre

Aquesta nit, a les vuit, Jacint Torryho, secretari de les oficines de propaganda de la C. N. T. i de la F. A. I. adreçarà un sentit discurs des del micròfon de l'emissora E. C. N. 1, Ràdio C. N. T.-F. A. I., que també serà retransmès amb una normal per les dues emissores barcelonines.

El discurs de Torryho serà «l'onze de setembre del 1714 i la guerra antifeixista d'avui».

L'odi dels facciosos a Catalunya

"Barcelona seria bombardeada, incendiada y arrasada. Y no se tendría piedad de sus habitantes"

Reproduïm de «La Voz», de Madrid: «La prensa fascista de Castilla publica artículos y declaraciones de ex generales facciosos que coinciden en una misma amenaza contra las porvincias Vascongadas y Cataluña.

Contra ésta especialmente. Los catalanes constituyen la obsesión de los sublevados. ¡Cómo los odian!... ¡Con qué deleite aluden a los planes destructores que abrigan, y según los cuales no quedará en Cataluña piedra sobre piedra!...

En los últimos números de la prensa zaragozana, controlada y redactada por los rebeldes, se dice claramente que Mola, Franco, Queipo, Cabanellas, Saliquet, Orgaz, Carrasco, Millán Astray, Anido y consortes tienen decidido, una vez tomen Madrid —ya lo han tomado!— hacer una gran concentración de fuerzas en las orillas del Ebro, poner en su vanguardia moros y gente del Tercio e invadir Cataluña.

Esa concentración lo iría pasando todo a sangre y fuego, y, desafiando objetivos secundarios, marcharía directamente sobre Barcelona. Y Barcelona sería bombardeada, incendiada y arrasada. Y no se tendría piedad con sus habitantes.

Ni el marqués de los Vélez, en tiempos de Felipe IV; ni los generales de Felipe V lanzaron contra la ciudad condal tan horribles amenazas como hoy lanzan los sublevados del fascismo borbónico, militarista, clerical y caciqual. La aborrecen más que a Madrid, que es el colmo...

Hace muchos años, Primo de Rivera, el tío, no el sobrino; el cómplice de Martínez Campos en la saguntada, no el pronunciado del 13 de septiembre, dijo a los periodistas, comentando los progresos del catalanismo:

—Yo creo que la mejor manera de acabar con ese movimiento es bombardear Barcelona hasta que no quede en ella una casa en pie.

Seemante bestialidad, digna de mentalidades como las que predominaron siempre en el generalato español, fué comentada acerbamente por todas las personas razonables de España. Pero no se trataba de una «boutade» ni de una prueba de la degeneración arterioesclerótica de un militarote cargado en años y reumas. Lo mismo que el viejo Primo, el perseguidor y fusilador del capitán Clavijo, piensan los pretorianos que dirigen la sublevación militar. Son sus hijos espirituales. Mas no son ellos solos. Les hacen coro los Royo, los Golcochea, los Gil Robles, los Herrera, los Pemán. El elemento civil y el elemento militar de la rebelión están mental y moralmente a la misma altura. ¡Ah, si venciara el fascismo en España!... Pobres vascos! ¡Y, sobre todo, pobres catalanes!...

tre a mano, siempre le falta alguno. La Generalidad, que ha visto en el elemento conjuntador, como no podía ni remotamente dibujarse, le considera, lo distingue. Las milicias le adoran; sus disposiciones se cumplen automáticamente. Se pasa cinco días en el frente y tres en Capitania. Procede del pueblo, y al pueblo y a las organizaciones obreras

entrega su juventud y su talento. Miravittles representa hoy en Barcelona la voluntad del proletariado. Los mismos impactos de Capitania le dan tono y efectividad política. Se sienta donde Goded intentó resistir la avalancha popular. En vez de un general, un obrero. ¿Podían sospechar semejantes cosas los punteros de la fallida sublevación?

TEROL HA ESTAT BOMBARDEJADA INTENSAMENT PER LES FORCES LLEIALS

València. — L'Aviació de la base de Manises continua acumulant amb gran èxit al front de Terol, vaixells que indica els llocs on es refugien els rebels, per tal que els canons lleials encertin llurs objectius.

Els aviadors, complint les disposicions que els foren donades el dia abans, llançaren bombes sobre diferents punts, les quals provocaren incendis. Aquests bombardejaments tenen per objecte treure els rebels que cerquen refugi amagats als accidents del terreny. Igualment foren bombardejats els rius de metralladores que tenen els rebels als quals ocasionaren grans danys.

Aquest matí, altres avions han bombardejat un tren en formació i l'han destruït. La via ha estat aixecada en alguns metres. S'ha pogut observar des dels aparells com la població civil de Terol fuig al camp aprofitant la confusió que produeixen els bombardejaments aeris: pilots lleials han bombardejat també el Seminari i la Central d'energia elèctrica de la capital la qual ha quedat a les fosques. Respecte al Seminari, s'ha sabut que està envoltat en presó i fortí i que s'aprofitant el pànic que ha produït el bombardeig, s'han escapat alguns elements socialistes que estaven detinguts.

Les darreres impressions que es

"Catalans! Germans de tots els pobles d'Espanya! Sigui aquest 11 de Setembre d'enguany, l'auguri més rogent dels dies de glòria que ens esperen!"

El Conseller de Cultura, Ventura Gassol, pronuncia ahir a la nit, per ràdio, un vibrant parlament commemoratiu de la festa de Rafael de Casanova. Reproduïm íntegrament aquest parlament, ple de fervor catalanista:

«Onze de setembre del 1714. T'asobles l'onze de setembre d'enguany com una gota d'aigua s'assembla a una altra gota d'aigua. Com una gota de sang s'assembla a una altra gota de sang.

Quina mena de feresa més dolga fa sentir la semblança d'aquesta dos onzes de setembre! No es diria sinó que un cop de pèndol, que ens recorda d'una manera tràgica i heroica que som catalans i que, si els nostres germans del 1714 lluitaren per la llibertat, nosaltres, els del 1936, hem de lluitar-hi també com ells, si no ens volem fer indignes. Amb la fe i l'esperança que, si ells caigueren, nosaltres, no sols no caurem, sinó que, triomfant per damunt de totes les forces negres de l'Espanya negra, i del feixisme negre, sentirem, en el redreçament digne, heroic i cruent de la nostra Catalunya, el redreçament fins dels mateixos caiguts el 1714.

Salut a vosaltres, germans de Catalunya, herois de la llibertat, que, perquè sabreu caure amb dignitat, pogué més tard alçar-se Catalunya amb l'impetu d'una renaixença que l'ha feta la capdavantera de la llibertat i de la justícia dintre els pobles germans, avui més estimats que mai, d'Espanya.

Onze de setembre! Festa de la llibertat! Que, per damunt de tant de

dolor i de tanta tragèdia, renovés, amb sang nova, el perfum de la sang que el temps ja havia esbravat i fas presentir la d'una sang, més nova encara, que constituirà la consagració de la fe perenne de Catalunya en la llibertat, en el dret i en la justícia.

Es la Catalunya d'ahir, la d'avui i la de demà que ha lluitat, lluita i lluitarà sempre pel dret de tots els homes i de tots els pobles, que aquesta, i no cap altra, és la seva missió, que complirà fins al suprem sacrifici per ella i per la humanitat.

Festa de l'onze de setembre d'enguany! Divi bareig dels dols, més foscos i més íntims i de les més íntims i més clares esperances! Festa de l'onze de setembre! No manca ningú a la taula de la teva commemoració. Mai com enguany no hi haviem vist representats tots els estaments de Catalunya, els dignes-els, que els que no ho són, no hi són ni hi seran mai més. No hi mancaran les representacions oficials, avui més que mai plenes de sentit i de símbol, ni la dels partits polítics, ni la de les forces obreres i sindicals, que si amb nosaltres volgueren fer el front únic en el cruent combat, avui el volen fer també en aquesta hora d'affirmació nacional, que té la memòria i tota l'esgarriallada de la victòria que ja sentim tan a la vora.

Catalans! Germans dels altres pobles d'Espanya, que compartiu amb nosaltres tot el dolor i tota la joia esperancadora d'aquesta hora, del·leu que en nom del Govern de Catalunya i de la Comissió organitzadora de les Festes Populars, us inviti a tots els actes que se celebraran, en commemoració de Rafael Casanova i de tots els herois «aiguts per la llibertat. Que no manqui ningú al peu del monument simbòlic, que si hi manquen les flors, no hi manquin els braços nítids de tots els catalans. Que els vostres onys closos, cada dia amb més força, s'esten alin tan enlaire, que ja reflecteixin clars d'aquesta gran alçada de victòria, que ja apunta al cel de Catalunya.

Tan enlaire que el veïn els germans nostres que lluiten als fronts de guerra, d'aquesta guerra que Catalunya ha sabut convertir en una de les revolucions més profundes que hagin sorgut més la humanitat.

Revolució que hem de salvar amb l'estorç de tots per a aixecar-la com una bandera per damunt de la humanitat; per això la volem ben neta del fang, de la més petita impuresa i lluminosa de la més clara esperança. Per això, en alçar-la, oïem un to ambiciós que no sigui digna i tot instint personal i de venjança que pugues ombrejar-la.

Tan enlaire que el veïn de tots els pobles germans d'Espanya. Tan enlaire que no hi hagi ni mar prou ampla, ni Pirineu prou alt que no el deixi veure de tots els pobles del món com el gest trágic, però ferm, agressiu, però amorós per dintre, com una afirmació, per damunt dels pobles i de tots els homes del sentit que donem a la nostra lluita; que no lluitem i morim per la nostra llibertat, sinó per la de tots els homes i tots els pobles del món.

Al del dia en què ens deixéssim caure!—que el cor i tota els omnis més roigs en diu que no caurem— que el nostre gest quedaria com una

amença del retorn de la ciutat a la seva, de l'home a la bestia, de la civilització a la barbàrie.

Catalans! Germans de tots els pobles d'Espanya, sigui aquest Onze de Setembre d'enguany, l'auguri més rogent dels dies de glòria que ens esperen.

Tal dia com avui l'heroi de les nostres llibertats, En Rafael Casanova, després de més d'un any de setge a Barcelona, que feu glòria, per damunt de tots els pobles, el nom de Catalunya, árid de saber si el poble de Catalunya el seguia, feu encendre, al mig de la nostra ciutat una gran foguera. Foguera de llengües de foc, que degueren fer-se tan entenedores, que, a no trigar, altres fogueres s'alçaren de tots els cims de Catalunya.

Sigui avui les meves paraules, que s'alcen per damunt de l'històric Palau, resso del que deu ésser el pensament del nostre digníssim President de Catalunya, del seu Govern i de tots els organismes polítics i sindicals fosos sota la bandera d'aquest Onze de setembre, com

VENTURA GASSOL TE SOBRE SI LA REVOLUCIO CULTURAL DE CATALUNYA

Díaz Sandino: L'home de la guerra

Artur Mori, enviat especial de «Heraldo de Madrid» al front català, ha publicat aquests interessants comentaris:

«Després de la de Nicolau d'Oíwer no queda en Espanya més corbata de trencilla negra que la de Gassol. En la Generalitat todos los dirigentes soportan el verano con sus camisas de cuellos abiertos y la americana tirada sobre una silla. Gassol va siempre totalmente vestido y con su corbata característica.

Està més delagado. Las inquietudes de la condena respetaron más su semblante que las responsabilidades de su Consejería de hoy. Y es que Gassol, el noble poeta que el resto de España no comprendía, tiene estos días sobre sí la revolución cultural de Cataluña, que él debe, sin dilación, poner a tono con las necesidades de la lucha social y política.

Se ha encontrado Gassol con una Cataluña nueva, obrerista, que acaba de matar las viejas formas, y necesita que haya quien la lleve de la mano por los grandes caminos recientemente abiertos y todavía erizados de pedruzcos y sembrados de enemigos franceses y de espías aguiados. Por eso, si Gassol no se hubiese afeitado de la revolución en seguida, las circunstancias habrían realizado en su capacidad receptiva una transformación graduada, cuyo final sería el mismo de ahora. Los poetas civiles de Cataluña se dividen en dos clases: pasivos o tradicionalistas y activos o acometedores. De los primeros apenas queda

uno, y si queda tendrá que esconderse para que no le dé el sol a la cara; entre los segundos, y a la cabeza de ellos, está Gassol, republicano avanzado, prisionero de la reacción hasta hace poco, para honor suyo y de su pueblo, de amplio y generoso sentido político, solidario con los hombres que forjan la España federal de mañana y dispuesto a anticiparse a los más audaces en materia cultural y universitaria.

«Universidad catalana?», le preguntan. «Universidad libre!», contesta, pensando, naturalmente, en el tono genuinamente catalán de sus proyectos.

Cuando la paz se recobre a sí misma surgirá de pronto la Universidad libre, sueño de tantos catalanes y de tantos republicanos de dentro y de fuera de Cataluña. Pero fijémonos en las figuras recientes, notables, insuspechables, de esta etapa revolucionaria. Ved ahí a Díaz Sandino, defensa nacional de la Generalidad; el hombre de las comunicaciones con los leales, el organizador y jefe de las milicias unificadas. Joven, decidido, irreplicable, ducho en el mando y consciente de la responsabilidad. Por muchos teléfonos que encuen-

Lisboa. — El diari oficial publicará demà un decret obligant a tots els funcionaris públics perquè formulin una clara reprovació del comunisme i de totes les idees subversives. Aquesta declaració haurà d'ésser prestatada per l'honor del funcionari.

ESPORTS

Demà, el II Critèrium dels Asos a la piscina de Montjuïc

Els noms de Gironès, Arias, Flix, Mestres, Safont, Gerard Garcia, Mir, Ricart, Mitxell, Arnaud, Martorell, Blasco, Delcós, Martorell, Galmay, Iborra, Franco, V. Cebrian Ferrer, Plans, Campaña, Gimeno, Escudé, Vidal, Faura i tants altres fins al número 65, tots els casos de l'esport, en les seves diverses especialitats de la boxa, atletisme, basquet, rem, rugbi, futbol, etc., serien suficients per a ampliar amb escreix la piscina de Montjuïc, demà, dissabte, a la tarda, principalment tractant-se d'un festival organitzat per l'El Mundo Deportivo i el Club Natació Barcelona, a profit de les Milícies Antifeixistes i Hospitals.

Per al no fos prou veure actuar en natació i eliminar-se entre elles les més destacades i rellevants figures dels nostres esports, cal esmentar la qualitat del programa, tot a base de curses de velocitat, sense oblidar la més atraiet de totes, o sigui els rellevaments 5 x 50, 100 i el water-polo, com a final.

El programa és el següent:

- 100 metres lliure: Sabater (C. N. B.), Farrell (C.N.C.), Subirats (F. A. E. T.), Plaça (Girona), Amat (C. N. Terrassa), Tarragó (Reus Ploms) i Fenollar (B.A.C.).
- 100 metres dors: Bonacasa (C. N. B.), Franc (C. N. Terrassa), Grana-da (B. A. C.), Fontanals (C. N. C.), Tella (Reus Ploms), Bosc (F. A. E. T.), i Corbella (C. N. Igualada).
- 100 metres braça: Bienes (F. A. E. T.), Navarro (C.N.B.), Roda (B. A. C.), Porras (Girona), Castelló (C. N. Terrassa), Pagés (C.N.A.) i Feli-p (Reus Ploms).
- 50 metres lliure: Critèrium dels Asos. Eliminàtoris.
- Rellevaments 5 x 50 lliure.
- 50 metres lliure: Final del Critèrium dels Asos.
- Partit de water-polo.

El festival començarà a les quatre de la tarda i es despatxarà tranquil·lament a l'edifici de la Federació Catalana de Natació Amat-reu. Entre les col·laboracions i oferiments rebuts, figura el servei d'at-torns de la casa Philips Ibèrica.

D'interès per a tots els profe sors d'Educa ció Física

Es convoca, tots els professors d'edu cació física i monitors a una re-unió que tindrà lloc demà, dissabte, a les quatre de la tarda, per a tractar problemes vitals de l'edu cació física a l'Escola Nova Unifica da i del començament dels cursos per a l'1 d'octubre. Tots els com-panyos que encara no s'hagin ins cri-rit a la Borsa del Treball cal que ho facin a aquest estatge. Passeig de Pi i Margall, 35, pis primr. (Abans Passeig de Gràcia).

Demà, una vetllada de catch al Central Ring

Demà, dissabte, a les cinc de la tarda, tindrà lloc al Central Ring, (Castella, 1), l'anunciada vetllada de lluita i Catch, que l'Organització d'Esport i Cultura del Dte. Cinquè organitza a profit de les Milícies An-tifeixistes i Hospitals de Sang.

A l'interès desenvolupat per aquesta reunió cal afegir al programa l'actuació d'Espanya dels galls, el qual que tant apassiona el nostre públic. Com a adversari tindrà l'excel·lent atleta Joan Muñés.

Els organitzadors ens comuniquen que han rebut l'ofertament de l'es-pectacle lluitador E. Catalunya, el qual, havent mostrat desigs de pre-sentar-se al nostre públic en l'es-pa-cialitat del Catch, li serà oposat un gran adversari.

L'esport i la guerra

Volem referir-nos als països on l'esport es practica amb llibertat, on l'esport no ha estat sotmès a la dis-ci-plina de l'Estat. Volem referir-nos als països on l'esport conserva les seves essències principals, on encara l'esport és un «fair play», un pas-sa-temps i no una acció militaritzada.

I entre aquests països, dels quals són excoless Alemanya i Itàlia, la mestressa és Anglaterra, que és la que té de l'esport el concepte més pur, més liberal. Els anglesos senten l'esport com una necessitat vital per al seu benestar. L'anglès, en practi-car l'esport — i el practiquen el sa-tanta per cent entre joves i vells — no pensa que realitza una funció fi-si-cament educativa; ho fa de mane-ra espontània, de la mateixa manera que pren te a les cinc de la tarda fa festa els dissabtes, i fuma tabac ros.

L'esport és, per al ciutadà anglès, un element de vida.

Sorriu de Londres un dissabte a la tarda i dirigiu-vos a qualsevol in-dret dels afores de la ciutat, i veu-reu com la ciutat ha envaït el camp.

Però al camp, els anglesos no van a fer fontades; hi van a practicar l'esport. A jugar al criquet, al golf, al tennis...

I això des d'antic, des de fa més d'un segle. Fou el clergue Arnold, rector de la Universitat de Rugby,

JOSEP SAURA, l'ex-campió ciclista d'Espanya i ara mi-lícia motorista al front d'Aragó, a les ordres del general Villalba (Centelles)

el primer propagandista de les pra-ctiques esportives, que començà per fer practicar l'esport en la seva Uni-versitat. Arnold va lluitar els estu-dians a la cursa a peu, la natació i la boxa; però li mancava un joc que sumés la intel·ligència, el coratge i la resistència, i va idear el que més tard havia de portar el nom de Fu-tbol-Rugby, o sigui el nom de la Uni-versitat on va jugar-se per primera vegada.

I d'aleshores ençà, la joventut an-glesa surt de l'escola o de la Uni-versitat amb un esperit esportiu co-gudament format.

No hi ha pas cap mena de dubte que l'esport ha contribuït a la for-mació espiritual de la joventut an-glesa: optimista, emprendora, acti-va...

I en la Gran Guerra, foren els sol-dats anglesos els qui, al Marne, sortien de les trinxeres empellant la pilota de rugby que un dels havia tirat endavant, o inclien un avan-çant cantant el «Tipperary».

L'esport contribuïa a la for-mació espiritual del qual el practica. I això, nosaltres no podem pas dub-tar-ho, perquè la joventut d'avui, es-portista com per cent, és una joventut més optimista, més decidida, més emprendora, que la de trenta anys enrera. L'esport també ha tingut una gran influència en la formació es-piritual de la nostra joventut. I avui, com els anglesos al Marne, lluita a la guerra amb el somriure als llavis, i amb un valor i una tenacitat exemplars.

Lluís MELENDEZ.

Jack Dempsey, el campió que no ens deixa successor

William Harrison Dempsey, gran ex-campió del món que en de-dicar-se a la boxa adaptà en record i homenatge al famós Jack Demp-sey, conegut per ell sense parlar, el mateix nom i cognom que aquell campió del pes mig al qual solament pogué arrabassar el títol el gran «Bob» Fitzsimmons, ha vist realitzada una de les seves an-gels il·lusions: ésser pare! Però... no d'un noi, com ell volia, sinó d'una noia, de la qual, naturalment, no podrà fer un boxador.

I Dempsey, l'enderrocador de ge-gants, «el matador de Manassas», el lleó d'Utah, està trist perquè no té un cendell que repetint les seves gestes, renovi el prestigi dels Demps-ey dalt d'un ring de combat.

Elli, com Jack Johnson i com al-tre idol del món, el gran Georges Carpentier, no pot tenir un hereu. I pot tenir un fill que, com ell, fos àgil, potent, valent; no pot re-ir un minyó dotat, com ell, per la Natura, d'un esperit tan combatiu ni amb uns mitjans tan fermes.

Mireu-lo, quina estampa tan ma-gnífica de gloriador!

Aquest és el Jack Dempsey ven-cedor abans del límit en quaranta-vuit encontres, el veritable, l'únic rei del K. O.

Aquest el que feu caure Bill Bren-nan, Fred Fulton, Jack Moran, Bal-ling Levinsky, Gumbo Smith, Jess Willard, Billy Mike, Carpenter, Firpo, Sharkey... aquest fou l'únic que els tingué venguts a les seves peus...

A ell també, però, li arribaren els moments difícils de prova, ell tam-bé fou una de les víctimes del «es-tar, de l'adulació, del confort, i quan

es donà compte que un minyó que s'avia deia Tunney volia passar-li al davant, corre al camp i sense pre-ocupar-se de les mans ni d'afaitar-se, empenyà la destra i féu una vida mig salvatge per tal de re-trobar aquella ferocia, aquella po-terencialitat d'abans. Però tot fou inútil; Tunney, el seu contrincant, era un minyó fred, calculador, un ver-itable científic, i res no ho demo-strava tant com el seu record, en el qual no figura gairebé cap K. O.

I Tunney, l'ex-campió marner fou el que aconseguí arrabassar-li el títol que feia set anys que era al seu poder.

I aquell bell exemplar humà, a-quell formidable boxador, indis-cutiblement el més notable de tots els temps, fou vençut com tants d'al-tres, no pel seu últim contrincant, sinó per l'excessiva confiança en els seus mitjans físics, veritablement formidables, però que se'ls trobà a-froïats per la manca d'activitat. I es trobà, així mateix, que el seu fort, el seu punx, l'arma més ferma de la boxa, li fallà, perquè li man-caven els factors indispensables que el componen i que són: força, vul-

nerabilitat del lloc tocat i qualitat del cop.

I així, el gran Jack Dempsey, William Harrison, el més ferm boxador de la història pugilística de tots els temps, veié com li arrabs-saven el títol que, pel temps que el detenia, gairebé considerava seu.

I és per tot això i molt més, pel que Jack Dempsey ara — i any a-bans Johnson i Carpenter — lan-tenen no tenir un successor en es-port en el qual foren els grans as-tres, en el qual un dia no pas mas-sa llunyà foren els idols del món.

Hom ha dit parlant dels adoles-cents i de llurs qualitats per a la boxa, que per cada Carpentier que surt surten deu Uscudins, però no-altrais hi afegim que en un grup de milers de boxadors, de Dempseys no en trobaríem un.

I és per això que, gran William Harrison Dempsey, l'home que a-quelles magnífiques exemplars de cien-cia, de resistència i de potència i agressivitat en les lluites pugilísti-ques, desaparegué sense deixar nos un successor, baldament sigui per-què el seu nom mantingui viu el seu record entre l'afició.

WARRIOR

SOTA L'HAMACA, A L'OMBRA DELS PINS

Ja fa molts dies que reuen ju-gant-se partits de futbol i aju-gant d'ells força interessants, que són pre-senciats per un públic feta rom-brós, que hi acudeix més per la il·lucinat benèfica de gairebé tots els que per l'interès que puguen tenir els partits en si.

I és que el gros públic i bolista està encara de vacances. Nosaltres hem vingut assegurant que s'havia inaugurat la temporada, però com al tal cosa.

La temporada no comença per a ells fins que comencen els campio-nats, o bé fins que s'anuncia un Barcelona-Espanyol.

«garrotada y tinte tiesto». I o-mi més garrotades hi ha, més ens di-vertim!

El Barcelona ha rebut una lletra del seu nou porter Urquiza anu-nçant el seu retorn a la nostra ciu-tat.

Aquesta lletra, arribada per via Franga, ve de Bilbao, on es trobava «descansant» la nova adquisició blau-grana, i porta data de cinc dies enrera.

El Comitè que regela el futbol dels destins del Barcelona ha tingut una gran alegria en rebre aquesta bona nota. Però ha quedat una mica preocupat. Els hem dit aboca sobre d'un mapa discutint per què

na via i per quin mitjà de locomo-ció arribaria. No patiu, home! Tal com és de fort aquell xicot, és capaç de lluitar-se a la eria i, tot nodant, arribar-se al carrer Consell de Cent.

*

També Mr. O'Connell, l'enrena-dor del Barcelona, ha anunciat el seu retorn a la nostra ciutat, per tal d'ocupar el seu lloc que amb tant d'èxit exercí la passada tem-porada.

Ara bé, hem sentit a dir que un dels acords que volien prendre els directius del flamant sindicat de ju-gadors i entrenadors de Catalunya és de prescindir dels serveis dels estrangers per les places d'entrenadors i de massatgistes, a fi de donar ocupació als catalans que hagin demostrat o demostrin mèrits suficients per a exercir-los.

El fet que en Carulla, aquell ve-

terà jugador del Barcelona, s'hagi inscrit al Sindicat com a entrena-dor, sembla una confirmació d'a-quest rumor.

Ben segur que el simpàtic Mister O'Connell no deu estar assabentat de tots aquests canvis! Ja sabem el que ell dirà: «Oh, yo tener ni can-trato!»

*

Iriondo juga, o almenys jugava, al «Sélex» Padron està triomfant al «Cannes». En Sami ha marxat cap a Arles, per tal d'actuar com a ju-gador i com a entrenador. I ara ens assabentem que Berkesy, després d'uns partits de prova, ha signat la fitxa per a la propera temporada pel club també francès Athletic Club Le Havre. Ja estem preveient d'efi-cac poc temps la celebració d'un partit entre una selecció catalana i una de francesa. I estem preveient tam-bé que quan l'anunciaran ningú no

Suspensió dels festivals esportius del dia 13

La Conselleria de Defensa del Govern de Catalunya ha donat ORDRE DE SUSPEN-SIO de tots els festivals espor-tius organitzats per al dia 13 del mes corrent a la tarda a la ciutat de Barcelona i a 50 quilòmetres de la comarca.

en farà cas. Però si és un partit amistós, es dirà el públic.

Iriondo, Padron, Berkesy, Sami... Les velles glòries se senten joves i s'estableixen a França!

Emili SAGI BARBA

AJUDEU LES VICTI-MES DEL FEIXISME!

El Comitè Central de les Milícies Antifeixistes ha re-captat ja més de dos milions

Suma anterior, 1.984.678'88 ptes. X. 150; Un milícia, 3-; Maria Rovira, 2-; Joaquim Puigdollers, 10-; Pilar Aznar, 5-; Concepció Rorrell, 5-; Maria Pradell, 2-; Joaquim Cortés, 25-; Una milícia-na, 10-; Sixte Martín, 5-; Joana Muñoz, 5-; Digna Mestres, 5-; Consol Sunyé, 2-; Manuel Pérez, 3-; Maria Merino, 10-; Joan So-ler, 25-; Llorenç Jine, 5-; Obrers casa Orfe Sincronitz. C. N. T. i U. G. T., 388-; Rondalla Centre Aragones Obrer, 381'50; Cast Cabriada, 25-; Comitè de l'Estant i recuperació, 216'10; Casa Tèxtil Torres, secció tèxtils prepara-ció i tècnics (quart lliurament), 666-; Artur Albi, 15-; A. P. R., 50-; Empleats de despatx casa C. De B. Camila Casas Jover i Elisa Ca, per mitjà de les Oficines For-nes de l'Esguerra Republicana de Catalunya, 2.533-; Dolores Blanco, 5-; Eduard Vidal, 10-; Julià Ro-vira, 5-; Ramona Buscans 3-; Comitè d'Oiran, 757'55; Maria Be-ria, 35-; Vallets del Grup Excu-rsionista «Joventut Catalana», 133'15; F. Fumaias i fills, 25-; Sebastià Garcia, 10-; Manuel Sánchez de Marcella, 478'45; Comitè M. Z. A. Ocat, C. N. T. i U. G. T., 25-; Camarada Amadeo Horta M. Z. A., 15-; Comitè M. Z. A. de Sant Fe-liu, U. G. T. i C. N. T., 75'35; Co-mitè M. Z. A. via i obres U. G. T. i C. N. T., 69'05; Comitè M. Z. A. Molins de Rei, U. G. T. i C. N. T., 162'30; Comitè M. Z. A. Monjos U. G. T. i C. N. T., 93'05; Comitè M. Z. A. Castellbisbal, U. G. T. i C. N. T., 28'70; Comitè M. Z. A. U. G. T. i C. N. T., La Granada, 80'20; Comitè M. Z. A. Montmeló, U. G. T. i C. N. T., 51'85; Comitè M. Z. A. Tracció Fòle Nou, U. G. T. i C. N. T., (primer lliurament), 2.525-; Camarada Hermínia Romeu mestressa Sant Vicenç Calders, 10-; Comitè M. Z. A. Torredem-barra, U. G. T. i C. N. T., 134'60; Comitè M. Z. A. Valls U. G. T. i

C. N. T., 170'40; Comitè M. Z. A. Passaig de Gràcia, U. G. T. i C. N. T., 221'75; Comitè M. Z. A. Estació Roda U. G. T. i C. N. T., 184'75; Co-mitè M. Z. A. Vilafraça U. G. T. i C. N. T., 542'70; Comitè M. Z. A. Montgat U. G. T. i C. N. T., 101'90; Comitè M. Z. A. Vilasar U. G. T. i C. N. T., 52'55; Comitè M. Z. A. Caldeses 54'20; Funcionaris de la Generalitat, 25'000-; Treballadors de la Campsa, (refineria Cornellà), 1.417'35; Teodora Ramos, 10-; Lluís Prats, 15-; Ajuntament St. Vicenç dels Horts, a compte de la subscripció, 3.000-; Comitè Antifeixista d'Amer, 1.000-; Comitè Local de Milícies, Llinàs del Vallès, 589'70; X. X., 4.215'50; Federació Gràfica Espanyola, U. G. T. (novè lliurament), 505'95; Pura Belmonte, 5-; Jacint Forta, 125-; Marcell Rubio, 10-; Tallers Vulcano (col·le-ge lliurament), 1.896'75; Maria Gorchs, 5-; Comitè de milícies an-tifeixistes d'Uldecona, 5.000-; Co-operativa Popular Industrial Tèxtil C. N. T., 255'65; Cooperativa Popular Industrial Fabril Tèxtil, fillets C. N. T., 139'25; Camarada Balado, C. N. T., 1.157'25; Vidua R. Puig, C. N. T., 714-; Solà i C., C. N. T. i U. G. T., 1.426'75; Vidua F. Casanoves, C. N. T., 102'15; Domènec Cantí, C. N. T., 692'70; Pla i Mestres, U. G. T., 55'35; Sr. Font, C. N. T., 37'30; Patrullers de Control, zona 10, 157-; Treballadors de la casa Eloi Robus-ter, 25'65; Obrers de la casa Forn de Sant Jaume, confiters i pastis-sers, (segon lliurament), 75-; J. Maria Josepa Grillon Pinto, 15-; Ma-ria Josepa Grillon Pinto, 5-; Fran-cesca Martínez, 25-; Pere Garcia, milícia, 5-; Adolf Aragones, 5-; Miquel Vicens, 5-; Llorença Grau, 2-; Obrers de la casa Quadra i Prim, C. N. T. i U. G. T., (quart lliurament), 88-; Josep M. Ca-bar, 10-; Donatius efectuat per di-versos milicians, 291'50; J. Barrera, 250-; La mare d'un milícia, 7-; Tre-balladors de la casa Enric Llardent, C. N. T. i U. G. T., 238'35; Teresa Badia, 5-; Altamir, 20-; Emili Gabino, 3-; Enrica Cepello, 5-; Un antifeixista, 5-; Un alberce, 1-; Maria Garriga, 5-; Teresa Barchen, 5- ptes.

ment de Vallirana, 1.177'25; Ajun-tament del Pont d'Armentera, 200; Consellers de l'Ajuntament del Pont d'Armentera, 50; Comitè Antifeixis-ta del Pont d'Armentera, 50; Em-pleats municipals del Pont d'Armen-tera, 15; Subscripció pública del Pont d'Armentera, 85; Emili Felez, 10; Cinquè lliurament dels obrers de la U. G. T. i C. N. T. de la fàbrica Puiggròs, 330; Ajuntament de Secul-ta, 50; Gerència i empleats de les Manufactures Perera S. A., 61; Ajuntament de Pont de Molins, 50; Comitè Antifeixista de Pont de Mo-lins, 300; Subscripció pública de Pont de Molins, 324; Ajuntament de Castellar de N'Huc, 50.

Suma i següel: 726.841'45 pessetes.

SUBSCRIPCIO PRO MILICIES AN-TIFEIXISTES DE LA FEDERACIO REGIONAL FABRIL, EXTL I ANEXES DE CATALUNYA (U. G. T.)

Casa R. F. Rovira, 62 pessetes; Cooperativa Obrera Popular Indus-tria Tèxtil, 135; Camarada Vicens Fabio, 10; Casacuberta (Gràcia), 83; Casa Eusebi Bertraud i Serra, 62; Casa Massip Vidal, 47; Casa Joan Farrés, 588; U. H. P., 5; Ramon Pa-lau, Maria Gràcia i Lluís Cistán, 6; Casa Borrás, 102; Els obrers de la casa Gaspar i Cia, S. L., 77; Casa Balansó i Pons, 148; Casa Reco-lons, 208; Casa Alexandre Morillo, 208; Casa Sauri, 52; Casa Antoni Gili, 32; Casa Ramon Colé, 25; Ca-sa Galetà Vidal, 91; Casa Pau Mer-sal, 63; Casa Fills de M. Salvador, 40; Casa Filatures Bosch, 211; Ca-sa Buxeres (Secció Sants), 67; Ca-sa Joan Farrés (Secció Sants), 441; Casa Roman (Secció Sants, 3475; Casa Oller i Planells (id. id.), 289; Casa Angel Romero (id. id.), 47; Casa Ernest Kalp (id. id.), 77; Ca-sa Tèxtil Corsera (id. id.), 237; Casa Espanya Industrial (id. id.), 36; Casa Espanya Industrial (idem idem), 26; Casa Ritis, 83; Casa Al-bert Garriga, 40. Total ptes. 3.616'75.

UN DONATIU DELS OBRERS DE «LAS NOTICIAS»

Per a engruixir les subscripcions a profit dels familiars de les víc-times del feixisme i dels hospitals de Sang, la Societat Cooperativa Obrera «Las Noticias» feu lliurament al Comitè Central de Milícies An-tifeixistes, de la quantitat de pes-setes 1.285'10, corresponents a un dia d'haver de tot el personal de la Casa.

UN IMPORTANT DONATIU DELS OBRERS DE LA CASA «MAQUINARIA TEXTIL ROSELL, S. A.»

Els obrers de la que fou casa «Ma-quinaria Textil Rosell, S. A., ha-vent cobrat un part d'allò que els corresponia per acomiadament lli-eral, han lliurat per a les Milícies Antifeixistes la quantitat de setze mil dues-cents cinquanta pessetes (16.250), 12.500 ptes. al Sindicat Me-tal·lúrgic i 3.750 ptes. a les Milícies Antifeixistes del carrer de Meridia-na, 97.

Relació dels donatius rebuts al Servei Central de Governació

Suma anterior: 714.451'15 ptes. Quart lliurament dels obrers de la U. G. T. i «Radum» de la casa Fills de Mier Rubin Bigatà i C., 444; Ajuntament de l'Estant, 100; Subscripció pública de l'Estant, 118'50; Ajuntament i Comitè An-tifeixista de Sara, 100; Lluís Barea, Lluçanès, 150; Comitè Antifeixista de Sant Bol de Lluçanès, 300; Par-tit de futbol, festivals i subscripció pública de Sant Bol de Lluçanès, 671; Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet, 200; Subscripció públi-ca de l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages, 360'55; Subscripció públi-

ca de Sant Vicenç de Castellet, 3.235'65; Ajuntament de Cogul, 35; Subscripció pública de Cogul, 370; Ajuntament de Vilassar de Dalt, 100; Banc Hispano Colonial de Vi-lassar de Dalt, 200; Societat Caça-dors de Vilassar de Dalt, 200; Sub-scripció pública de l'Ajuntament de Vilassar de Dalt, 484'02; Postulatge organitzat per la Unió d'Esquerres de Vilassar de Dalt, 1.000'60; Ajun-tament de Palau-Saverdera, 250; Ajuntament, Comitè Antifeixista, funcionaris i subscripció pública de l'Ajuntament de Maldà, 563'50; Subscripció pública de l'Ajunta-

UNA DENUNCIA SENSACIONAL DEL DIARI «NEWS CHRONICLE»

Els rebe's espanyols envien els antifeixistes alemanys i italians segres-tats als seus respectius països

Heu-vos aquí una demostració ció nova de la col·laboració existent entre els rebels espanyols i les di-ctadores feixistes d'Alemanya i Ità-lia.

Els refugiats polítics alemanys que viuen en territoris controlats pels sublevats són segrestats i lliu-rats als capitans dels vaixells ale-manys enviat per a salvar-los llurs països. De la mateixa manera són «protegits» els antifeixistes italians.

Entre les víctimes més recents d'aquesta forma nova de segresta-ments col·lectius podem citar Heinz Kraschutski, famós pacifista i edi-tor de «Das Andere Deutschland» un dels periòdics que Hitler va su-primir quan pujà al poder.

Fa poc temps Kraschutski es va instal·lar amb la seva dona i tres fills a Cala Ratjada, un indret molt pacífic de Mallorca on tenia una petita tenda de treballs i objectes típics. Els darrers dies de juliol fou detingut pels feixistes espanyols i lliurat al Consol alemany de Palma que el va fer empresonar fins que va arribar un vaixell per a empor-tar-se'l.

Kraschutski és ara a Alemanya, víctima dels elements que usen el camp de concentració com una arma política. No hem pogut assaben-

tar-nos de la situació actual de la seva dona i els seus fills.

El cas no és únic. Vet ac una al-tra mostra del sistema.

Franz von Puttkamer, antic mem-bre de la Reichsbanner, conegut es-criptor pacifista, que, a desgrat del seu nom, molt honorat, des de fa temps en la història de l'adminis-tració colonial alemanya no s'ha lliurat d'esser «alliberat» de l'illa d'Elvisia on vivia pacíficament.

Lluhi i Vallescà ha arribat a Suïssa

Notícies rebudes de la República Helvètica ens assabentem que el nostre bon amic i ex-ministre de Tre-ball, al Govern de Madrid, Joan Llu-hi i Vallescà, ha arribat feliçment a aquella acollidora terra, on ha que-dat tot seguit instal·lat al Sanatori prescric pels metges.

El tractament facultatiu i el re-pòs tornaran al nostre estimadíssim amic la salut necessària per a re-prendre les seves activitats en a-questes hores de tan forta respon-sabilitat i transcendència.

Per a evitar abusos als restaurants, hotels i cases de menjar

El Comitè Central de les Milícies Antifeixistes fa avinent als milicians i ciutadans en general que s'abstinguin d'anar a men-jar als restaurants i hotels al cobren subsidis del Comitè o jornal del patró. Només tenen «ret» a aquesta assistència els obrers en atur forçós i que no perco-bin res per altres conductes.

Cal prestar la màxima atenció al front. Consumir en excés és una immoralitat i un abus que priva de mitjans necessaris als nostres germans que donen la sang per la Llibertat i sofrenen les incomoditats de la lluita.

El Comitè Central de les Mi-lícies tallarà en absolut qualse-voí abus que s'hagi produït o que es produïxi. Les seccions de Patrulles tenen ordres de con-trolar els restaurants, hotels, ca-ses de menjar i llocs on s'expe-deixin vals de beneficència, per detenir i castigar en forma ade-quada als qui falsegen la seva situació econòmica cometin in-quiet repugnant abus.

Així mateix el Comitè Cen-tral avisa els industrials, ote-lers, de restaurants i cases de menjar, que no es fa responsa-ble de cap val de menjar i al-miliars encara que sigui avalat amb algun segell del propi Co-mitè o d'altres organismes mi-litars o dependents d'aquell.

Anuncieu a Llegiu ULTIMA HORA

L'HAN MORT

Quin "fandanguillo", Federico Garcia!...

per JOSEP M. MASSIP

«Tres golpes de sangre tuvo
y se murió de perfil...»

Va morir de perfil. Prop del Sacromonte. Qui sap quina guitarra, com una anemeta en pena, degué plorar per ell. Com la seva gituneria perseguida —morena de verd lluna— fina, indolent, orgullosa i senyora, ha caigut el poeta Garcia Lorca sobre la seva terra de Granada, tan clara. L'han afusellat els bàrbars. Degué caure amb el cabell negre tot esbullat d'horror. Prop de l'orella dreta potser una bala li deixà un coàgul de sang que, en el rostre lúid, devia semblar un clavell.

En uns bells versos de joventut —honor de lletres andaluses— el poeta contà la mort de Mariana Pineda. Ara, al llarg d'aquesta ruta dolorosa de la millor Espanya, ha vingut a caure ell, el cantor, taladrat el cos per les bales criminals dels «patriotes». També ha caigut Garcia Lorca. Ai, aquesta maleïda guerra civil, com assassina en flor cada dia el millor d'una joventut que mereixia un altre destí! D'altres cauran encara. Un pensa que els qui mataren el poeta no sabien el que feien. Amb la seva vida, acabaren amb la font més pura de l'esperit andalús. En els versos de meravella —filigrana de llunes verdes en l'aigua mansa dels llimoners i dels gessamins—, en els versos de meravella de Garcia Lorca hi havia la flor més exquisida d'aquesta Espanya que ara voldrien conquerir, en nom de la Pàtria, escamots d'aventurers sense mare, zurma del barri baix de Tetuan, bàcul de bisbes i rancors de general espanyol.

Si el poeta pogués descriure la pròpia mort atroç! Quin fandanguillo, Federico Garcia, per a un cantaor que fos capaç de morir-se amb un fil d'ànima a la veu encoixinada pels greus bords d'una bona guitarra! Però això s'ha acabat, Federico Garcia Lorca. Amb l'ànima endolada l'hem acompanyat tots a l'enterrament d'aquest últim avatar de la seva vida. Tots. Han vingut amb nosaltres les dones morenes, els gitanos de bronze, els cavallistes silenciosos, les nits infinites, els clavells, els gessamins, les campanetes de cristall i de plata que vivien en tu i que et sobrepujaven eternament. Ha vingut l'ombra daurada de la seva Mariana Pineda —tan bella— i la seva Yerma, amb les entranyes palpitanants de fills i d'amors. També han vingut per acompanyar-te Antònio «el Cambrorio» i les mossetes bones, totes vestides de blanc, que tu somniaves, ja anys, darrera el fèretre florit de la «Petenera».

T'han mort, Federico Garcia Lorca, i ja no et veurem més. Però tota la teva gent marxarà al teu darrer fins a l'eternitat, com un símbol, com una acusació i com una palma de glòria. No mereixies aquesta mort. O potser aquesta mort és la glorificació suprema de la teva vida. Com t'han deixat la teva Andalusia, Federico Garcia! Poeta i senyor, qui sap si també t'hauries mort de pena. Quan passà aquesta torbonada tràgica, desencadenada pels senyors del carrer de les Serpes, el Guadalquivir ja no farà més olor de llimoners. Balzará cadàvers, de cara al cel rutilant. Aquella suau ondulació de les teves muntanyes de Còrdova s'haurà trencat a canonades. A l'Alcàsser de Sevilla ja no hi haurà el vol suau i blanc dels coloms. La Maestranza és plena de presoners. Cádiz haurà perdut aquella «salada claridat» de Machado. Tot serà —en l'esforç desesperat de resurrecció— un rastre trágic d'odis. Els gitanos correran desesperats, sense saber què els passa. Ja no veuran tricornis de xarol per les carreteres, però això no els acabarà de consolar del passat. I aquelles nits d'abril a Granada, Federico

Garcia!

No tenen perdó. Per no deixar res en peu, han aterrat fins la teva vida. Són així, ells, pobre poeta. Tu els coneixies bé. Per això t'odien així, a mort. Han pogut amb tu. Però no podran amb la teva ànima d'andalús ni amb els teus versos de poeta únic. Ningú no esborrarà el teu «Romancero» ni el «Poema del cante Jondo». Ni la «Yerma», ni la «Mariana Pineda». Ni res del que deixes escrit, Federico Garcia, gitanel audaç, entranya palpitant de la teva terra, nit de gessamins en aquest malson de dolor i de mort que els bàrbars ens han encès en els somnis, com una llumeta de cementiri.

Tots hem vingut al teu enterrament, Federico Garcia. Has mort de perfil, com «El Cambrorio». Com ell, degueres tenir tres cops de sang. Potser prop de la teva orella dreta quedà, com un clavell vermell, en el rostre lúid.

«Viva moneda que nunca
se volverà a repetir...»

I ara —quina pena, Senyor!— la «Winchester»!...

"Las mujeres de Málaga serán para mis soldados"

Paraules pronunciades pel borratxo i imbecill Queipo de Llano des de l'emissora de Ràdio Sevilla.

Mal com en aquesta ocasió podem dir que és una frase que es comenta sola. Es comenta sola perquè, entre altres coses, en tot el diccionari no hi ha prou conceptes adequats per tal d'ésser aplicats a un tipus tan inconscient que des del lloc que ocupa considera natural dir una cosa així.

HEROINA

La miliciana CLARA ROSA, que, lluitant al costat del seu espòs, fou ferida de gravetat per tres bales feixistes, de les quals ha pogut guarir a l'Hospital de sang de Tarragona. El seu marit, ferit de gravetat a la mateixa acció bèl·lica, moria poques hores després... A baix: Grup d'infermeres de l'Hospital de sang de Tarragona, que duen a terme una tasca lloçissima... (Chinchilla)

E. R. C. davant el mo- ment actual

RASSO!

PI I SUNYER

CASANOVES

**Diumenge,
a dos quarts
d'onze del mati**

MITING AL GRAN PRICE

Parlaran:

**Gassol
Pi i Sunyer
Casanoves**

Presidirà l'acte MIQUEL GUINART,
en representació de la Federació
Comarcal de Barcelona - Ciutat

El "Normandie" vol tenir altra volta la "Cinta Blava"

Paris, 10. — El paquebot gegant francès «Normandia» ha sortit, en el matí d'avui atapeït de passatgers, amb destinació als Estats Units.

La Companyia transatlàntica propietària del vaixell comunica oficialment que durant aquest viatge el «Normandie» provarà de recobrar la Cinta Blava de major velocitat damunt l'Atlàntic nord, la qual li fou arrabassada pel vaixell gegant anglès «Queen Mary».

Es pot afirmar que tota l'opinió pública francesa es trobarà pendent del resultat d'aquesta travessia del «Normandie», i més quan s'assigura

de font responsable que en establir el vaixell l'anterior rècord de velo-

citat, les seves màquines no foren forçades ni molt menys, puix que s'esperava que el «Queen Mary» provés la seva velocitat. Per aquesta raó hom considera més que probable que el «Normandie» torni a conquerir per a França la Cinta Blava.

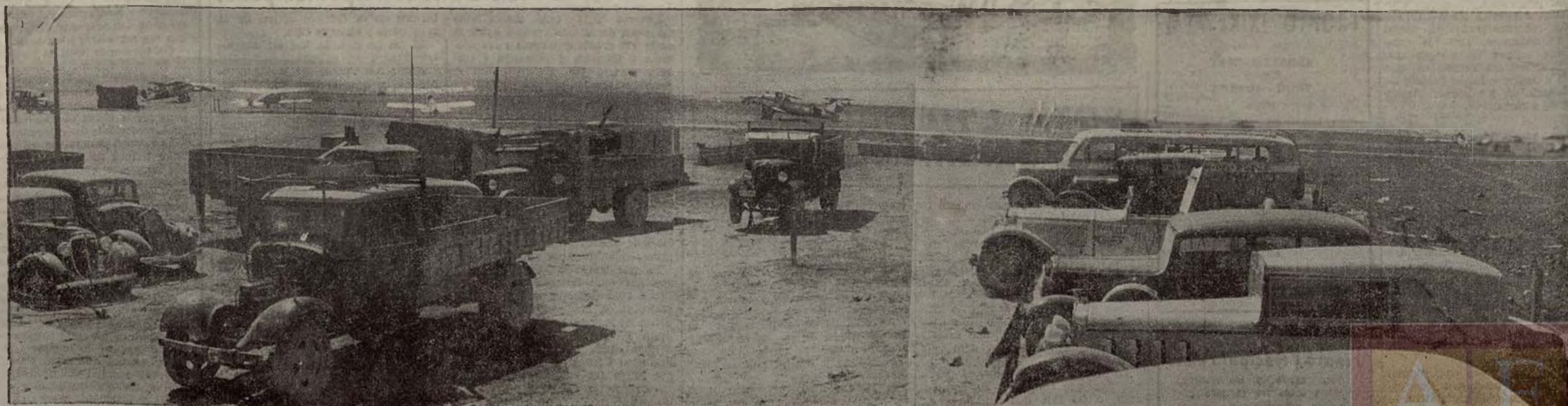
La C. G. T. no vol crear di- ficultats al Govern Blum

Paris, 11. — Després de l'Assemblea de la Comissió administrativa de la C. G. T., la tònica de conjunt dels acords que s'hi han pres és, en resum, la següent: la C. G. T. no vol crear dificultats al Govern del senyor Blum, però demana que aquest canvi la seva posició política davant el Govern de Madrid.

Amb tot, en demanar la C. G. T. al

Govern que renunciï a la seva política de bloqueig d'Espanya, ho fa de forma que no es consideri de cap manera com un ultimatum al Govern, i solament demana que es revisi el projecte de neutralitat, i que ensenys formant una crida a tots els països democràtics, principalment a Anglaterra, per tal que es procedeixi de la mateixa manera.

EN PLENA CAMPANYA

El camp d'aviació dels «Aleš Roges», al front aragonès. Al fons, els ocells d'acer esperen ordres superiors per a elevar-se al cel d'Aragó i sobre les línies enemigues. A primer terme, garatge i taller mòbil de reparació. Els obrers, a punt de cooperar a la magnífica feina dels «cavallers de l'aire»... (Centelles)